

April 2005

ZSKSS

KAVTIČ

Glasilo skavtinj in skavtov
ZSKSS

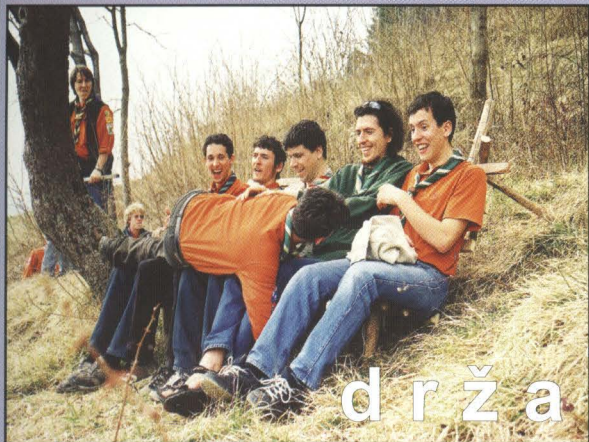
TISKOVINA

Poštnina plačana pri pošti 1102 Ljubljana

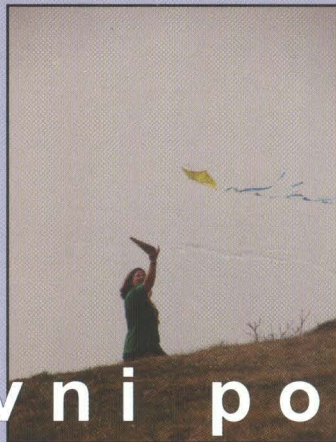
15 - OBLETNICA ZSKSS

Sv. Jurij	8
Ekonasveti za vsakogar	13
Zaljubljen sem	14
Vzgojni namen 2005 - 2008	17
Novi IO, NO, CR	24
Dan Zemlje in ti	26

Pa nas je 6

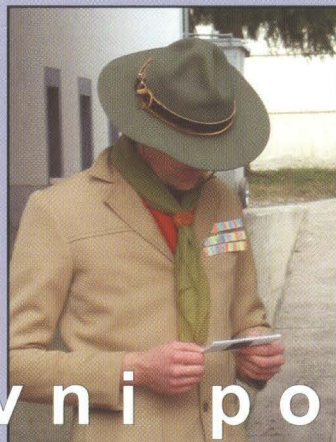
Leti, leti...zmaj

Ups, karambol

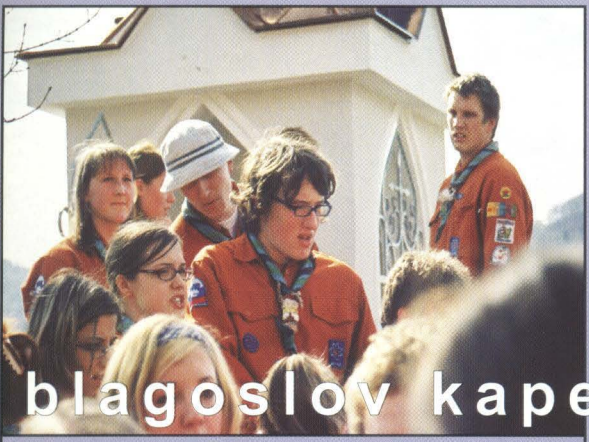
Tako je to, če nočeš pomivat

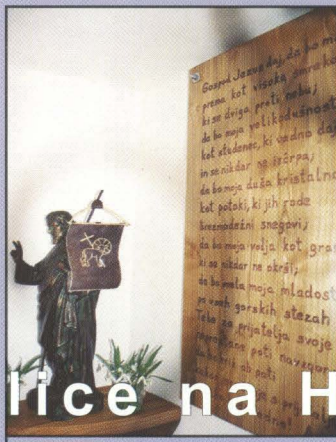
Bi. - Pi.

Nekateri garajo, drugi pozirajo

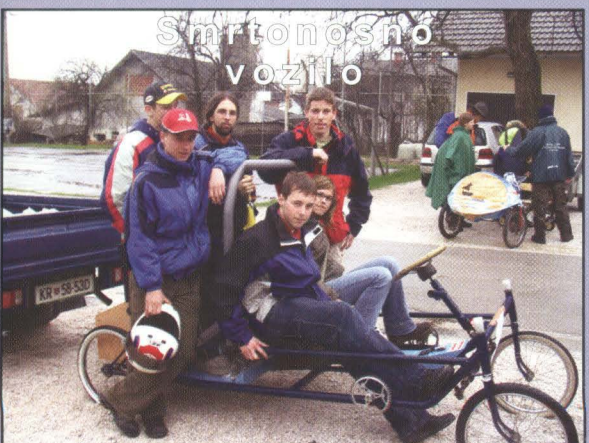
Z veliko truda, predvsem pa z božjo pomočjo

Notranjost kapelice

Množica romarjev

Pri 156 km/h ga začne zanašati.

Nova skavtska soba v Kamniku

Mi se imamo pa z'looo radi

POGUMNO STOPAMO NAPREJ

Tokrat svoj pozdrav začnjam z nekoliko bolj žalostnim občutkom, saj je bil ravno včeraj pogreb papeža Janeza Pavla II. Vsi smo ga imeli radi in on je imel rad vse. Na zadnji strani imate nekaj besed, ki jih je izrekel skavtom in mladim. Želim in upam, da nam bodo te

besede dolgo ostale v spominu in da se ga bomo tudi mi večkrat spomnili v molitvi, tako kot se je on neštetokrat nas. Kljub temu dogodku pa vas želim spomniti, da se življenje ne zaključi s smrtjo, zato bodimo veseli in živimo naprej še bolj zavzeto, kot smo do sedaj.

V tokratnji številki boste lahko prebrali kar nekaj zanimivih poročil z zimovanj. Žal jih je bilo preveč, da bi jih objavili v celoti, zato si preostanek preberite na Skavtičevi spletni strani: <http://skavtic.skavt.net>. Poleg tega novi Skavtič vsebuje tudi nekaj izobraževalnih člankov, ki vam bodo ponovno zapolnili delček vašega prostora v možganih - npr.: kako naredimo zavetišče iz listja, vzgojni namen za obdobje 2005-2008 ... Gotovo se boste do solz nasmejali pri skavtu Petru in na predzadnji strani, kjer je naša Maja ponovno poskrbela za obilico zabave. Naši odrasli skavti pa so se tokrat že tretjič odpravili na skavtsko olimpiado, kjer so se odvijale zelo zabavne stvari. Kot verjetno že veste, imamo nove člane izvršnega in nadzornega odbora ter častnega razsodišča, ki jih tokrat predstavljamo v sliki in besedi. V tokratnji številki imate tudi predstavitev zgodovine ZSKSS, saj smo nedolgo tega praznovali 15 - letnico. Prepričana sem, da je ta dan vsakega izmed nas zaznamoval na poseben način.

Ob tej priložnosti bi se rada zahvalila vsem, ki ste omogočili razvoj skavtstva na slovenskih tleh. Posebna zahvala gre bivši načelnici Mileni Pačnik in načelniku Danilu Kozodercu za tako požrtvovalno delo v vseh teh letih služenja. Naj nam vaju zgled pomaga, da se bomo razvijali v pravo smer in dobro nadaljevali vajino začeto delo.

Vaše prispevke za junijsko številko Skavtiča veselo pričakujemo do 10. 5. 2005.

Naj sklenem s poslovilnim stavkom papeža Janeza Pavla II.: »SREČEN SEM. BODITE TUDI VI.«

Darja Stele, Vsestranska sova, Komenda 1

KAZALO

VOLČIČI IN VOLKULJIGE	7
IZVIDNIKI IN VODNICE	8
POPOTNIKI IN POPOTNICE	13
VODITELJI IN VODITELJICE	17
ODRASLI SKAVTI	22
NOVI IO	24
OKOLJSKI KOTIČEK	25
MEDO	27
PREDSTAVITEV STEGA	28
INTERVJUJI IN ANKETE	29
15 - OBLETNICA	30
NASMEH	32

ZSKSS

Zrinskega cesta 9, SI - 1000, Ljubljana
tel.: 01/ 433 21 30

Glavna urednica:

Darja Stele

Uredniški odbor:

Mica Kovačič, Bogdan Magajna,
Maja Bertancelj, Karolina Vrtačnik,
Darja Stele, Katarina Demšar,
Simona Jeretina, Ana Močnik, Neža
Čerin, Damjana Kern, Anastazija
Spači, Luka Novak, Štefan Erman,
Alenka Oblak, Romana Novak

Lektoriranje:

Tjaša Petkovšek, Rok Bečan,
Damjana Kern, Simona Jeretina,
Milan Kobal, Luka Pavlin

ZSKSS

Tiskovino Skavtič izdaja
Združenje slovenskih
katoliških skavtinj in
skavtov

Tehnični urednik:
Štefan Erman

Tisk:

Tiskarna Povše

E-pošta:

skavtic@skavt.net

internetna stran:

<http://skavtic.skavt.net>

Tvoje pohvale, kritike, pripombe
in predloge sprejemamo na e-na-
slov in na naslov ZSKSS.

Veselimo se tvojega odziva - tudi
zaradi njega lahko Skavtič
postane boljši

Naklada: 3300 izvodov

POSEBEN PROJEKT

Kadar Nebeški Oče želi zvedeti, kaj novega se dogaja na Zemlji, ubere danes veliki večini najbolj domačo pot – priklopi se na internet. Sledil je novicam in opazil nov strežnik. Ko je videl, da je skavtski, je to še posebej pritegnilo njegovo pozornost. Zadnje čase mu namreč Jurij nikakor ni dal miru in mu je pošiljal vedno nove vloge za izdatnejši blagoslov in voljo članov ZSKSS. Ko je malo »poklical«, je prišel tudi do strani <http://tov.skavt.net/index.php?pid=danzemlje>. Pozorno je vse prebral in bil navdušen. Posebej je bil navdušen nad naslovom Lasten projekt. Poklical je svojega tajnika angela Kerubina in mu naročil: »Prinesi mi CD s projektom Nova Zemlja!« Kerubin je bil hiter. Nebeški Oče si je malo osvežil spomin, odprl internetno stran s prijavnico in jo takole izpolnil.

Prijavnica za projekt Dan Zemlje 2005

Trop za okoljsko vzgojo, bi rad čim boljše koordiniral projekt Dan Zemlje, zato potrebujemo informacije o sodelujočih skavtskih skupinah.

Prijavljam/o se za (obkroži):

• »Gozd živi!«

• »Ljudje in gozd«

• lasten projekt

Sodeluje (obkroži) iz stega : nismo steg – A nas vseeno vzamete zraven?

• cel steg • klan • noviciat • četa • en sam skavt

• drugo: skupina nebeščanov

Kontaktna oseba projekta:

Ime in priimek: Jurij Nebeški

Številka telefona: +001 1 13 13 244

e-mail: sveti.jurij@nebesa.net

Namen projekta (napiši v kolikor izvajate svoj projekt):

S projektom, ki smo ga naslovili Nova Zemlja želimo vsem zemljanom razkriti, da Zemlja ni daleč od Nebes.

Cilji projekta:

1. Ljudem pošiljati pozitivne asociacije ob pogledu na lepote narave (zadolžen Sveti Duh).
2. Čim več ljudi, ki živijo z obema nogama na zemlji spraviti v Nebesa med svetnike (zadolžen Jurij).
3. Ljudem, ki gredo v naravo vzbuditi občutek zadovoljstva in prijateljstva do narave (zadolžen Frančišek).
4. Pomagati ljudem pri razločevanju zemeljskega človeka od nebeškega (zadolžen Pavle).
5. Demonstrirati rešitev iz groba, ki je simbol ujetosti v usodo, trpljenje in tragedije (zadolžen Jezus).

Število sodelujočih: ∞ (pomembno, saj dobijo vsi udeleženci našitek)

Rok za oddajo prijavnice je 2. april 2005

Prijavnico pošljite na naslov: polona.savnik@skavt.net ali pa po navadni pošti na ZSKSS, Zrinjskega 9, 1000 Ljubljana, za Dan Zemlje.

Ko je končal, se je veselo in zadovoljno namuznil. Spet je namreč naletel na Zemlji na prizadevanje, da bi Zemlja bila lepša, boljša in popolnejša. Vsakič, kadar Nebeški Oče vidi tako prizadevanje ljudi, je zelo ponosen. Od nekdaj si je namreč štel v posebno čast to, da je ustvaril zemeljsko oblo. To je imel sam za najboljši izdelek. Pri ocenjevanju mu je dal najvišjo oceno med vsemi izdelki – prav dobro (4). In izjemno uživa, kadar opazi prizadevanje, da bi se ta oce-
na še izboljšala. Saj ne, da on tega ne more narediti. Toda, kaj bi pa potem delali ljudje. Naj se le potrudijo! Jim vsaj časa za kreganje ne bo ostalo preveč.

Iz tega razmišljanja je Nebeškega Očeta predramil droben »plink« iz računalniških zvočnikov. Naznanil je prihod novega sporočila. Bilo je čisto kratko:

Z veseljem sprejemamo Vaše sodelovanje pri našem dnevu Zemlje. Oh, oprostite, zatipkalo se nam je. Sporočamo Vam, da z veseljem sodelujemo pri Vašem projektu. Člani ZSKSS.

Slavko Rebec, Pronicljivi galeb, Ajdovščina-Šturje 1

Dober lov! V dneh, ko sonce sije vedno močneje, je Čil v Skavtičev nabiralnik pridno nosil utrinke vaših potepanj po zimski džungli. Ker je bilo pisemc z vašimi veselimi prigodami res veliko, tokrat objavljamo le nekaj utrinkov, zanimivo branje pa lahko nadaljujete na straneh spletnega Skavtiča (<http://skavtic.skavt.net>). Razigrane pomladne trenutke in KAR NAJBOLJE!

Simona Jeretina, Vztrajna kobra, Homec 1

TAM V DŽUNGLI, V MOGOČNI DŽUNGLI ...

oči. Seveda smo se vsi prav odlično izkazali.

Med učenjem novih pesmic in ustvarjanjem ter vsemi dejavnostmi je nad nami ves čas lebdele nevidna senca Bandarlogov. Njihovo navzočnost pa je vendarle dokazovala zmeda, ki so jo puščali za sabo. Čil je neprestano preletaval džunglo, vendar

za sabo izgubljali stvari, ki so jih nakradli v našem brlogu, da smo jim lahko sledili. Odpravili smo se na dolgo in naporno pot do Mrzlih brlogov. Tam smo v hudi bitki komaj premagali opičje ljudstvo, rešili ata Volka in Hati ter se z zadnjimi močmi v šapicah odpravili nazaj v brlog. In potem ... beri spletni Skavtič!

Krdelo razposajenih smrčkov, Šentjernej 1

Volčiči in volkuljice iz šentjernejske džungle smo se zadnji vikend februarja z radovednimi smrčki in nemirnimi šapicami odpravili na naše prvo zimovanje.

V novem brlogu smo morali najprej dokazati, da smo sposobni preživeti v novi džungli, zato smo morali pot, polno preizkušenj in ovir, prehoditi z zavezanimi

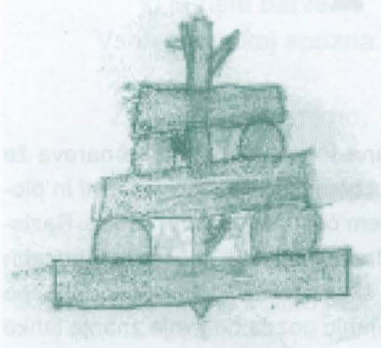
jih ni mogel odkriti. Ves čas smo napenjali svoja volčja ušesa in oči, med lopatkanjem in veseljem na snegu pa je naša pozornost za nekaj časa popustila. Bandarlogi so to takoj izkoristili ter ugrabili ata Volka in našo Hati, saj so hoteli tudi oni tako dobro jesti, kot smo mi. Še dobro, da so Bandarlogi tako nemarni in so

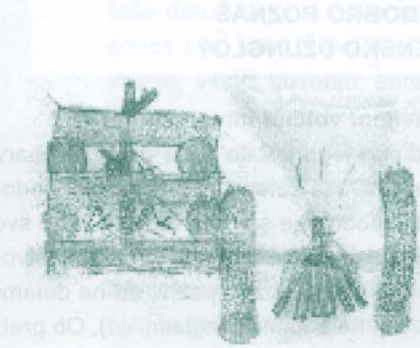
MAJ NAM BO TOPLO

V krdelu Mali voz (Koroška 1) smo se z volkuljicami in volčiči v teh mrzlih dneh naučili, kako se napravi rdečo rožo. Enemu izmed naših volkcev je uspelo nekaj oblik rdeče rože ujeti na papir! In če vaše kožuščke kaj zebe, si le pripravite pravo rdečo rožo ©

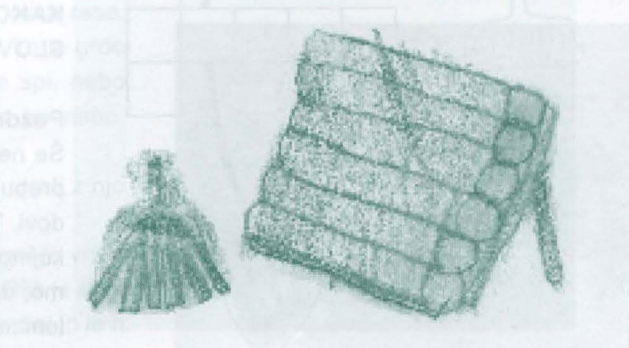
Martin Kotnik, Zvesti bober, Koroška 1

PAGODA

KOCKA IN LOVSKI OGENJ

STRAŽNI OGENJ

RDEČA LIČKA IN ISKRICE V OČEH

Ko je že kazalo, da nam bo letošnja zima naklonila le malo snega, se nas je vendarle usmilila in nam postregla s kar debelo snežno odejo. In to ravno v času, ko smo se volčiči iz Cerknice odpravili na kratko zimovanje. Tako smo kljub mesecu marcu doživeli pravo zimsko idilo ...

Za začetek našega druženja smo se ustavili na eni izmed turističnih kmetij v okolici Cerknice. Tam smo si ogledali nekaj domačih živali: pujske, zajčke, osle, kozo, se malce poigrali s psom, predvsem pa smo se posvetili konjem. Vsak izmed volčičev je imel tako možnost, da se je povzpел na konjski hrbet in pod budnim očesom voditeljev napravil nekaj krogov. Za nekatere izmed njih je bila to prva izkušnja jahanja, zato so bili še toliko bolj navdušeni. Malce manj smo bili nato navdušeni nad vož-

njo z lojtrnikom – pa ne zato, ker to ne bi bilo zanimivo, nasprotno, temveč zaradi mraza, ki se nas je kar dodobra lotil.

Nas je pa zato kar dobro segrela pot do kočice v bližnji vasi Zelše, kjer smo nadaljevali z našim zimovanjem. Po okusnem kosilu smo se, kot se za zimovanje spodobi, podali ven na sneg ter se tople oblečeni spuščali po hribu navzdol, se kepali, postavljali snežena obzidja ter postavljali rekorde na sneženi skakalnici. Kako so cerkniški volčiči spoznavali vozle, sv. Frančiška in še kaj pa si preberite v spletni obliki ...

Dober lov vsem za toplimi pomladnimi dnevi!

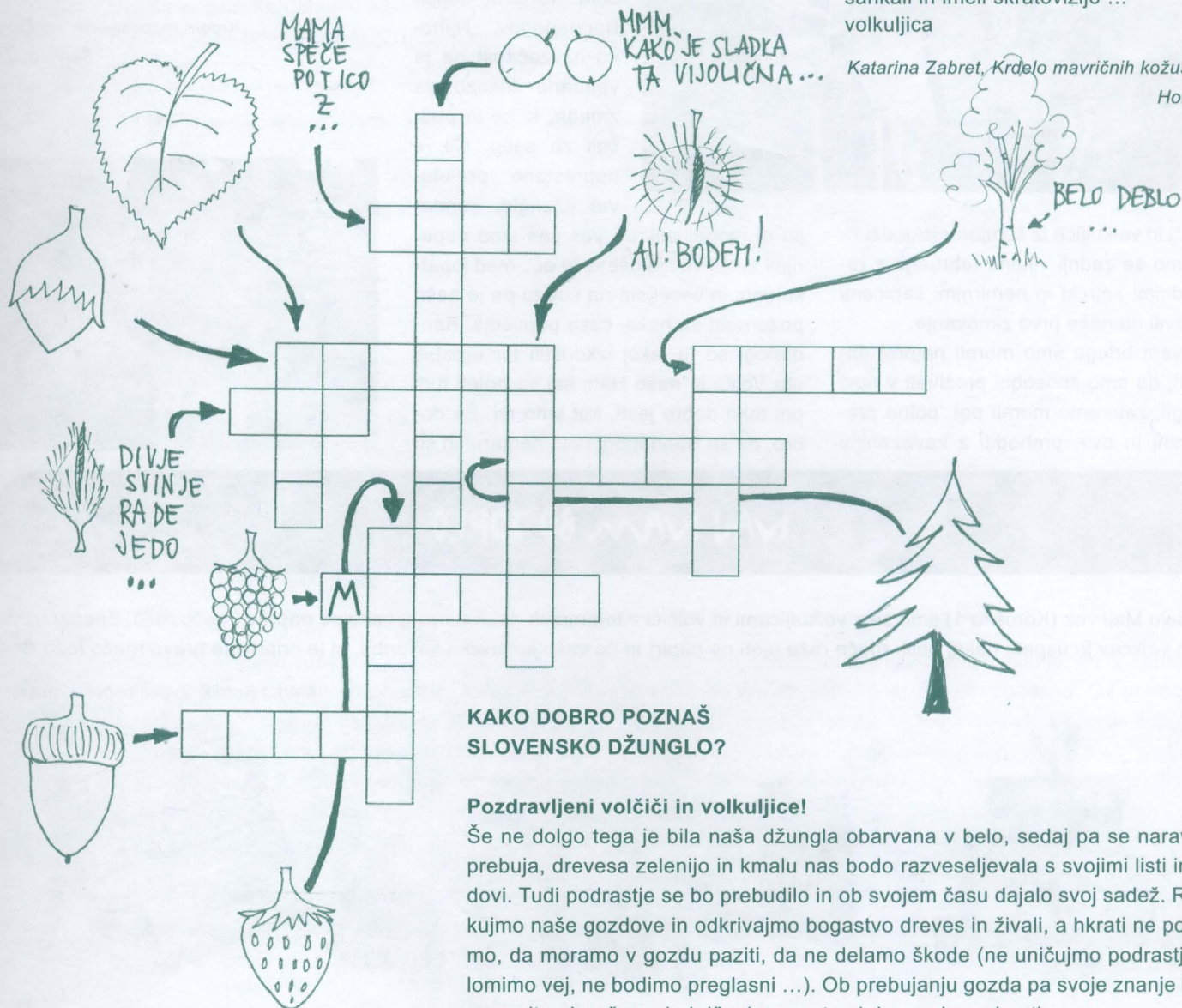
Nasta Mele, Ljubezniva pikapolonica,
Cerknica 1

ŠKRATOVANJE

V petek popoldne smo se volčiči in volkuljice Krdela mavričnih kožuščkov zbrali v Homcu pri gasilskem domu in se odpravili na Žalostno goro nad Mokronogom. Potem pa ... si preberite spletni Skvatič, v katerem poleg spodnjih utrinkov najdete pester opis zimovanja homškega krdela ...

Na Žalostni gori nas je pričakal star oča, ki je imel čez sto let in nam je pripovedoval o škratih mokronožcih, ki živijo tam. Potem nas je peljal v škratolog in jedilnico škrata Hama-hama. Imeli smo škratjo prisego ... Naslednji dan smo peli in molili križev pot, sedem Marijinih žalosti. Na Žalostni gori imajo tudi svete štenge, po katerih smo šli po kolenih ... Naredili smo tudi velikega sneženega škrata, se sankali in imeli škratovizijo ... volkuljica

Katarina Zabret, Krdelo mavričnih kožuščkov,
Homec 1

KAKO DOBRO POZNAŠ
SLOVENSKO DŽUNGLO?

Pozdravljeni volčiči in volkuljice!

Še ne dolgo tega je bila naša džungla obarvana v belo, sedaj pa se narava že prebuja, drevesa zelenijo in kmalu nas bodo razveseljevala s svojimi listi in plodovi. Tudi podrastje se bo prebudilo in ob svojem času dajalo svoj sadež. Raziskujmo naše gozdove in odkrivajmo bogastvo dreves in živali, a hkrati ne pozabimo, da moramo v gozdu paziti, da ne delamo škode (ne uničujemo podrastja, ne lomimo vej, ne bodimo preglasni ...). Ob prebujanju gozda pa svoje znanje lahko preverite ob reševanju križanke z vrstami dreves in podrastja.

Dober lov pri reševanju!

Erika Klemenc, Ustvarjalna veverica, Kamnik 1

KANČEVCI MALO DRUGAČE

Gotovo ste že vsi slišali za duhovni dom v Kančevcih tam v daljnem Prekmurju. Ampak iz Krdela razigranih volčičev vam sporočamo, da se tam dogaja še vse kaj drugega. Med našim bivanjem se je od nekdaj prikazal lovec Baldio in Mavgli nam je prevedel njegovo govorico. Ne boste verjeli, kaj je rekel! Da so ugrabili mamo Mesuo z možem, ki ju bodo v vasi zažgali kot čarovnika! Seveda smo morali posredovati. Takoj smo izurili naše čute s Kimovimi igrami, saj so po nekaj mesecih v vasi postali otopeli. Nato pa smo se z Bagiro, Balujem in Mavglijem podali po Baldijevi sledi. Akela nam je utiral pot in nas učil spretnosti v džungli. Gazili smo po snegu, vsaka gruča je zapela svojo bojno pesem, pobirali človeške smeti, zlagali vejevje in se urili v približevanju. Volkovi namreč znajo hoditi neslišno in se približati ljudem, ne da bi oni to opazili. Zato smo se vsi postavili okrog Baldia v krogu 50-ih metrov in se mu približevali, ne da bi nas opazil. Na snegu je to še posebej težko, vendar se je nekaterim volčičem uspelo celo dotakniti Baldia!

Ker pa nas je Mavgli poučil, da človek ne je človeka, je Mavgli brez prelivanja krvi rešil Mesuo, volčiči pa so ji pomagali zbrati premoženje, ki so ga vaščani razmetali. Bagira je nato presenetila vaščane v koči in nad tem je bila tako navdušena, da je z volčiči zaplesala svoj Bagirin ples. Pomalicali smo in se vrnili v naš brlog. Tam smo skušali po-

doživeti, kako sta se počutila Mesua in njen mož, ko sta morala iti čez neznano džunglo. Morala sta zaupati mami Rakši, da ju bo varno vodila. Tudi mi smo se z igro Zapanje prepustili drugim, da so nas vodili, medtem ko smo imeli zavezane oči. Krasno doživetje! Še veliko se nam je zgodilo in priporočamo vam, da se kdaj sami podate v tisti konec slovenske džungle! Želimo vam dober lov!

Krdelo razigranih volčičev, Ptuj 1

BEDUINSKA IGRA

Volkuljica Ana iz kranjskega Potepuškega krdela se je med zimskimi počitnicami potepala pod vročim soncem in mogočnimi piramidami ob reki Nil v Egiptu. Že na prvem srečanju nam je opisala vse svoje pustolovščine. Pokazala nam je tudi igro, ki se jo je naučila pri beduinih v puščavi. Vas zanima, kako gre?

Imenuje se ODVETNIK. Volčiči sedijo v krogu ter se dogovorijo, da je vsak odvetnik svojemu desnemu sosedu. To pomeni, da volčič na vprašanja ne odgovarja sam, ampak zanj govori njegov odvetnik (sedi na njegovi levi), sam pa odgovarja za svojega desnega soseda. Prosto-voljec na sredi sprašuje volčiče razna vprašanja (npr. Zakaj ne maraš špinače? Koliko si star? Koliko je ura? ipd.), ti pa morajo odgovarjati skladno s pravili igre. Kdor se dvakrat zmoti, izpade, tako pa se tudi zamenjajo odvetniki. Igra se konča, ko v krogu ostane samo en odvetnik. Veliko veselja pri igranju!

Potepuško krdelo, Kranj 1

VILINCI

Tam pri Mokronogu, dolinci,
tam pri cerkvi
živimo mi vilinci.

Na sebi nosimo obleko,
ki je bele barve.
Vsak nas takoj spozna.

Živimo lepo in mirno,
čeprav malo ropota.
Imamo tudi lep razgled.

Res lepo nam je,
saj hrane veliko je.
(Timotas)

Narava je zdrava.
Sonce sije nad goro,
traktorji pospravljajo.
Lep je ta svet,
ker pospravljajo za sabo.
(Martinus)

Sonce spi, vilinci tudi. Ko se sonce komaj zbudi, vilinci že telovadijo, pojejo, plešejo in pozajtrkujejo. Tako jim lepo teče dan. Vilinci si govorijo: trava rase, sonce sije, kako je lep dan. A ko je grdo vreme, vilinci govorijo: sonce spi, nebo se temni, piha močno, padlo bo nebo, kako sploh ni lepo (Špelsa). Narava je zdrava, če se znaš igrati z njo (Domas).

Nekoč je živel kmet. Prekopaval je vrt in z lopato udaril v nekaj trdega. Bila je skrinja. Ta je bila zaklenjena. Odnese jo je h ključarju. Ta je našel pravi ključ. Kmet jo je odprl in iz nje je zletela mala vilinka.

Ker je vilinka imela kratka krila, je tudi ta zgodbica kratka (Kristinsa). Vilinci pred vsako jedjo vzamejo čokoladne tablete. Oblečeni so v bele rjuhe (Larsa). Vilinci smo tako močni, kot so bili naši predniki mogočni (Nesa). Narava je lepa tako kot prečudovita naša leta (Anjsa).

krdelo Ljubljana 5

ZIMSKI TABOR NA PODKUMU

1. DAN

Mavgli nam je poslal sporočilo, da so ga ujeli Bandarlogi. Hitro smo se toplo oblekli in vzeli svetilke. Vse nas je bilo malce strah, ampak smo ga vseeno šli rešit. Najprej smo pozorno gledali, da bi kaj opazili. Prišli smo do stare bajte, za katero smo našli razmetane kokosove orehe. Vse smo preiskali, a na koncu ugotovili, da nam manjkata še dva. Jaz sem stekla pogledat, če je pri križu. Tam sem našla dva. Dobili smo srhljivo sporočilo, na katerem je pisalo: Bandarlogi so se preselili na drug kraj. Podoben je kot Bagirin hrbet. Tam rastejo rdeče rože. Spodaj so čakali Bandarlogi. Ko smo prišli dol, so nas takoj polovili. Mislili smo, da smo zbrali osem ribic, v resnici pa jih je bilo sedem. Zaklicali smo: »ENE SVA KRVI JAZ IN TI.« Bandarlogi so hitro zbežali. Našli smo še eno sporočilo. Pogledali smo v staro hišo in v njej našli Mavglija.

Po napornem dnevu smo šli utrujeni spat.

2. DAN

Kača Kaja in Sivi brat sta nas peljala k Beli kobri. Pokazala nam je vse svoje zlatnike in dragocenosti. Vse smo si dobro ogledali. Potem smo morali opraviti preizkušnjo, ki se je glasila takole: »Vse dragocenosti, ki ste si jih zapomnili, napišite na list. Druga gruča teh stvari, ki ste jih zapisali, ne sme slišati. Kdor bo napisal več dragocenosti, je zmagovalec.« Obe gruči sta začeli zelo zagnano pisati. Kmalu je potekel čas. Prebrati smo morali, kaj smo napisali. Zmagala je naša skupina. Dobili smo kraljevi ankus. Komaj smo odšli od kače, nam je Sivi brat povedal zgodbo o kraljevem anksu ...

Popoldne smo bili povabljeni na ogled jelenov. Po poti smo srečali pava in srnjačka. Pav je bil zelo lep, srnjaček pa je hotel ven iz ograje. Nismo še prišli do kmetije,

pa smo že morali biti čisto tiho. Vstopili smo na dvorišče in za kozolcem videli veliko jelenov, o katerih sem si tudi nekaj zapisala.

Več o jelenih, ki jih je Sara podrobno opisala, boste lahko prebrali v eni izmed prihodnjih števil Skavtiča ... Ali že veste, da njihovi rogovi tehtajo tudi do 8 kilogramov?!

3. DAN

Zjutraj smo vstali in imeli lahko telovadbo, pri kateri smo se učili boksa. Popoldne je bilo zelo naporno, saj smo morali pripraviti potovalke in se pripraviti za odhod. Naredili smo tudi plakat, na katerem smo opisali, kaj smo počeli na taboru. Ob 10.00 smo šli k maši. Zanimiv je bil križev pot. Ko so nas starši prišli iskat, smo jim s pomočjo plakatov, ki smo jih naredili, predstavili naš zimski tabor, da bi tudi naši starši izvedeli kaj več o naših dogodivščinah.

Podrobno in zanimivo poročilo o zimovanju jeseniškega krdela najdete na straneh spletnega Skavtiča ...

volkuljica Sara Muschet, Jesenice 1

ZIMSKA POTEKANJA POTEPUŠKEGA KRDELA

Volčiči iz Kranja smo se letos na zimovanje podali v Vremski Britof. Nekaterim smo že takoj na začetku uresničili skrito željo, saj smo se na pot odpravili z vlakom. Si predstavljate na vlakcu volčiče z nahrbtniki, ki so večji od njih? In volčiče, ki se prvič sploh peljejo z vlakom? Ja? Podroben opis volčjih dogodivščin na poti in cilju si lahko preberete na spletu, da so se imeli res »naj naj« pa lahko razberete tudi iz spodnjih utrinkov.

... vzeli smo pot pod noge in se odpravili na lov za kraljevim anksom, ki se je sprevrgel v lov na naše kosilo (hrenovke). Končna točka lova so bile namreč Škocjanske jame in težko pričakovano kosilo. Po ogledu jam smo bili navdušeni, a tudi utrujeni, zato sta se popoldanski počitek in malica zelo prilegla. Ker pa volčiči vedno (pre)hitro napolnijo baterije, smo se nato po gručah zabavali ter učili v delavnicah, ki so jih pripravili naši voditelji. Pri Akeli smo ustvarjali iz das mase, Bagira nas je poučil o skrivnostih krása, Kaja nam je pokazala, kako lepe rožice lahko naredimo iz krep papirja, Čil

pa nam je izčrpno razložil vse o prvi pomoči. Večer smo zaključili še s tekmo v namiznem nogometu, kjer smo voditelji častno izgubili. Nato pa smo se polni zanimivih doživetij odpravili v svoje tople spalke ter sladkim sanjam naproti. Kot se spodobi za nedeljo, smo spali celo pol ure dlje kot ponavadi, a Bagira nam vseeno ni prizanesel z razmigavanjem. Po zajtrku smo končno ujeli kraljevi anks ter se, zopet peš, odpravili k sveti maši, kjer smo sodelovali s pozdravom miru in bili veseli, ko smo po koncu maše stopili ven iz cerkve in ugotovili, kako zelo toplo je lahko zunaj. In ker je vsega lepega enkrat (prehitro) konec, so že prišli starši in nas odpeljali nazaj na Gorenjsko. Ampak lepi vtisi ostajajo in nekaj jih bomo delili tudi z vami:

- Najbolj mi je bil všeč namizni nogomet (Urban).
- Najbolj mi je bila všeč Akelina predstavitev Irske (Tadeja).
- Najbolj všeč mi je bilo na vlakcu (Katja).
- Najbolj všeč mi je bilo v jamah (Polonca).

- Najbolj všeč mi je bilo, ker smo spali na pogradih (Jera).
- Najbolj mi je bil všeč namizni nogomet (Anže).
- Najbolj mi je bila všeč predstavitev Irske (Vesna).
- Najbolj mi je bil všeč lov na hrenovke (Teja).
- Všeč mi je bilo, ker so bili v sobah pogradi (Diana).
- Všeč mi je bilo, ker je v hiši živela še ena prijazna družina (Teja).
- Najbolj mi je bil všeč lov na hrenovke (Urška).
- Najbolj mi je bilo všeč, ko smo igrali nogomet (Žiga).

Z letošnjim zimovanjem smo kranjski volčiči ponovno pokazali, da se radi potepamo po naši Sloveniji. Imeli smo se zelo lepo ter se že veselimo novih dogodivščin!

Kaja, Anja Primožič, Duhovita mravljica; Bagira, Vid Šuštar, Iznajdljivi ris; Akela, Katja Tavčar, Potrpežljiva mravljica, Kranj 1

ZIMOVANJE KRDELA SPRETNIH TAČK

Nekoč pred davnimi časi je za devetimi griči in enajstimi dolinami stalo Čarobno mesto. To Čarobno mesto je bilo v okolici Kranja, njegovo jedro je ležalo v Trsteniku. To niti ni tako pomembno ... kar pa je pomembno, je dogajanje od 18. do 20. februarja 2005, kajti takrat so se v mesto naselili ljudje! Že prvi dan, tik po večerji, ko so šli na sprehod, so naleteli na nekaj razburljivega. V gozdu, ob katerem je potekala pot, so zaslišali čudno rjojenje in kričanje. Ker je bila noč (ki ima svojo moč), so bili malce prestrašeni in niso bili prepričani, če je okolica Čarobnega mesta tako varna, kot so mislili. Vendar je ravno takrat, ko so bili najbolj prestrašeni, ljudem nasproti prikoral največji in najmočnejši silak, ki so ga kdajkoli videli. To je bil Brkonja Čeljstnik z nadvse dolgimi brki in tako močjo, da je čeljstni nevarnih zveri razklal na pol! Ljudem se je predstavil in pokazal svoje prebivališče, nato pa odgnal stran hudobne zveri, ki so še vedno tulile iz gozda, ljudje pa so mu v zameno ponudili prenočišče v Čarobnem mestu. Naslednji dan se je razglasila ve-

sela novica, da se bosta Rudolf in Rozalija (najlepša deklica in poglavar dežele) poročila! Ljudje so takoj začeli pripravljati vse potrebno za poroko. Najprej so v gozdu naredili najrazličnejša darila, tako za Rozalijo kot za Rudolfa (postavili so celo mlaj!) In kaj se je zgodilo potem? Nadaljevanje napete zgodbe si preberite v spletnem Skavtiču, dva izmed volčičev, ki so obiskali Čarobno mesto, pa sta o tamkajšnjem življenju povedala:

Najbolj mi je bilo všeč, ko smo Brkonji ostrigli brke. Zvečer so nas napadle zveri. Skrili smo se na podstreho. Ožbej se je zelo zmatral. Prav tako tudi Rudolf. Rudolf je na straži zaspal. Zjutraj smo imeli zavezane čevlje in bili smo brez mlaja (Tilen Debevec).

Od vsega mi bo v spominu njabolj ostal drugi dan našega druženja. Vse je bilo v znamenju ljubezni, saj sta ta dan Rudolf in Rozalija dahnila usodni DA. Malo za hec, malo za res ... Poroka sicer ni bila resnična, vendar je bilo, kot se za posebne priložnosti seveda spodobi, za jedačo in pijačo dobro poskrbljeno (za vse to smo

morali poskrbeti kar sami ...). Tako smo pijani od borovničevega soka Brkonji Čeljstniku odrezali njegove brke, na katere je bil sila ponosen ... Lahko si predstavljate, kako je bil jezen. Sledilo je skrivanje in zatem pošasti, katerim smo se z malo sreče uspeli izogniti. To je le nekaj vtisov o zimovanju. Imel sem se zelo lepo, in kar se mi zdi najpomembnejše, naše prijateljske vezi so tudi s tem taborom postale močnejše (Miha Remškar).

Krdelo spretnih tačk, Ljubljana 3

MOJA POT DO VITEŠTVA

S skavti smo odšli na Ptuj. Pot do tja je bila zelo naporna. Ko smo prispeli na grad Borl, smo se tam igrali razne igre. Potem smo si šli grad pogledat še od bližje. Bila je noč, zato je bilo vse razsvetljeno z baklami. Po stopnicah smo odšli v prvo nadstropje. Vse je bilo staro, zidovi so bili zrušeni in vrata prhka. V gradu je bilo zelo zanimivo. Ogleдали smo si znamenitosti. Na koncu smo odšli še na balkon, s katerega se je videlo mesto Ptuj. Ko smo si grad ogledali, smo vzeli bakle in se podali na pot do province sv. Ane. Tam smo dobili večerjo: palačinke, namazane z brusnično in marelično marmelado. Drugi dan smo vstali že ob osmi

uri ... nato pa ... smo opazili, da je izgini-la zastava. Podali smo se na pot, igrali smo se razne igre. Hodili smo dve uri. Ko smo se vrnili, nas je čakalo kosilo; bilo je zelo okusno. Najbolj mi je teknila solata in krompirjevi svaljki. Ob koncu kosila smo se zares odpravili iskat zastavo in na hribu smo zagledali neznanca. Odločili smo se, da jih bomo izigrali in našli zastavo. Po tleh so posuli lističe. Lovili so nas, mi pa smo morali izmakniti lističe za zemljevid. Ko je bil zemljevid sestavljen, smo ugotovili, da je zastava za hribom. Izkopali smo jo iz snega in jo pokazali sovražnikom. Začeli smo jih kepati, na koncu pa sklenili premirje.

Skupaj smo dvignili zastavo na vrh telefonskega droga. Potem smo šli v hišo, kjer so nam kuharice pripravile večerjo. Na koncu nas je čakala le še sveta maša. Med mašo so nas vodili iz jedilnice, kjer smo morali izvleči meč. Potem smo bili povišani v viteze. Po maši smo odšli spat. Pred spanjem pa smo se še malo pogovarjali. Naslednji dan je bil zadnji dan viteštva. Zajtrk je bil obilnejši. Potem smo odšli ven, kjer smo se spremenili nazaj v volčiče ... Bil je res lep zimski tabor.

Tilen Kramer, Krdelo malih potepuhov, Celje 2

Ravno danes me je prijateljica vprašala, če že kaj čutim spomladansko utrujenost, pa ji nekako nisem mogla pritrdilno odgovoriti, saj sem pridno urejala prispele prispevke za tokratne IV strani in ugotovila, da ste se s svojimi prispevki tokrat resnično številčno odzvali. Ne bodite preveč užaljeni, če svojih člankov ne boste videli objavljenih v celoti, v neokrnjeni obliki vas namreč čakajo na www.skavtic.skavt.net. Ostanite pomladno razpoloženi! Oglasite se kaj, vesela bom vašega pisanja! Prijetno branje vam želim.

*Damjana Kern, Prebrisana čebela,
Komenda 1*

SV. JURIJ

SVETI JURIJ (23. april)

V Libiji je v nekem kraju živel strašen zmaj. Cele vojske so se spopadale z grozno zverjo, vendar jih je zmaj vse strahotno porazil. Pošast je pojedla vsak dan dve ovci, ko pa je teh zmanjkalo, so jo začeli hraniti z majhnimi deklami. Potem pa je v deželo prišel sv. Jurij, in to ravno na dan, ko bi morala princeska tistega kraljestva v strašno smrt. Sveti Jurij se je pokrižal, odjahal grozni pošasti naproti in jo prebodel s sulico. Sveti Jurij je potem imel za prebivalce tistega kraja veličastno pridigo in domačini so se spreobrnili. Hvaležni kralj je dal Juriju bogato nagrado, ta pa jo je razdelil ubogim in odjahal naprej.

Vam je ta zgodba kaj znana? To je le ena izmed legend o skavtskem zavetniku. Sveti Jurij je živel v tretjem stoletju po Kristusu, v času, ko je cesar Dioklecijan preganjal kristjane. Rodil se je v Kapadokiji (današnja Turčija) staršem kristjanom in bil tudi sam veren kristjan. Pri 17. letih je postal vojak v rimski vojski in postopoma

napredoval do tribuna (polkovnika – visok častnik). Bil je zelo znan po svoji hrabrosti. Kot pomemben pripadnik rimske vojske se je pritožil cesarju Dioklecijanu, ko je ta začel preganžati kristjane. Izrekel se je za kristjana in svoje imetje razdajal revežem. Vrgli so ga v ječo in sedem let grozljivo mučili. Med drugim so ga privezali na kolo in vrgli v vrelo apno, vendar je to preстал brez poškodb. Pravijo tudi, da je ta dogodek napravil tako močan vtis na Dioklecijanovo ženo Aleksandrijo, da je še sama postala kristjanka in bila zato – usmrčena. Ker ga mučenje ni pripravilo do tega, da bi zatajil vero, je bil obglavljen leta 304 pred mestnimi vrati Lydda (Nicomedia).

Sveti Jurij je edini svetnik, ki je bil tudi vitez. Je zavetnik skavtov, tabornikov, vojakov, vitezov, konjenice, nekaterih viteških redov, držav Anglije, Kanade, Katalonije, Gruzije, Nemčije, Palestine, Grčije, Litve in nekaterih mest, med drugim Ljubljane.

Elvis Žagar, Domiselni svizec, Bovec 1

MISLI O PLEMENITOSTI – VRLINI VITEZOV

- Plemenitega duha po plemenitih delih se spozna, kajti človeka nič tako ne izda, kot njegovo vedenje. Edmund Spencer
- Treh stvari ne moremo poučevati - plemenitosti, poezije in petja. Irski pregovor
- Delo je hrana plemenitih duš. Seneka
- Plemeniti snuje plemenito in se poteguje za plemenito. Iz 32,8
- Mlahavemu ne pristoji slovesen govor, plemenitemu človeku še manj lažno govorjenje. Prg 17,7
- K plemenitemu človeku spadajo tri stvari, izmed katerih nobene nisem sposoben: človečnost, ta rešuje potrnosti; modrost, ta rešuje dvomov; pogum, ta rešuje strahu. Konfucij
- Mnogim pokaži svoje veselje, le plemenitim gorje, vsem razodeni svoje mišljenje, a le plemenitim svoje plemenito srce!

ZAVETIŠČE IZ LISTJA ...

V prejšnji številki Skavtiča smo si ogledali, kako si izdelamo zavetišče iz snega. Pomlad pa že počasi, a vztrajno prihaja k nam. Sneg bo skopnel, dnevi bodo postali daljši, kot nalašč za potepe po naravi. Zgodi se nam, da se naš potep malo zavleče. Brr ... Brr... pomladanske noči so še mrzle, mi pa brez spalne vreče. Tale noč bo mrzla, ali pa tudi ne ...

Danes se bomo naučili izdelati zavetišče, ki nam nadomešča spalno vrečo. Za izdelavo le-tega ne potrebujemo nikakršnega orodja, kvečjemu kakšen nož. Ne potrebujemo ognja, da bi nas grel. Zavetišče deluje v mokrih in mrzlih razmerah, je odporno na vodo in ostale vremenske nevarnosti. Najpomembnejše pa je, da ga hitro in preprosto izdelamo. Glavna ideja je izdelati spalno vrečo, ki bo imela veliko majhnih zračnih žepkov. Sama narava nam daje mnogo zgledov, pomislimo samo na zapredek metuljeve gosenice. Tako je, naredili bomo velik zapredek.

Seveda moramo najprej izbrati pravi kraj za naše zavetje. Staro skavtsko pravilo se glasi: "Dobro zavetje na slabem kraju je slabo zavetje." Zavetje postavimo najmanj 50 metrov od vode, da se izognemo vlagi. Tudi gost gozd ni najboljši, še posebej ob deževnem vremenu. Z drevesnih vej bo kapljalo še dolgo po koncu naliva. Na odprtem pa nam bo težave povzročal veter. Ko postavljamo zavetje pod drevesom, se vedno prepričajmo, da v krošnji ni suhih vej. Izognimo se tudi bližini mravljišč ali osjih gnezd. Idealen prostor je na majhni vzpetini nekje na robu gozda. V okolici pa naj bo mnogo gradbenega materiala (listja, suhih vej, trave ...). Vzemimo si čas za iskanje odličnega prostora. Velikost zavetja je najpomembnejša za uspeh. Manj bo prostora v zavetju, bolj toplo nam bo. Najprej si poiščimo slemensko palico, ki naj bo debela približno 8 centimetrov, dolga pa toliko, kot lahko dosežemo s stegnjeno roko, plus 30 centimetrov. Slemensko palico s smrekovimi koreninami privežemo na drevesno deblo

v višini 70 centimetrov. Drevo nam lahko nadomesti tudi velik kamen, štor ali kar dve palici, ki ju postavimo v obliki črke A. Ko smo slemensko palico učvrstili, se uležemo pod palico tako, da je glava ob debelu drevesa. Ob telesu si označimo linijo, ki je od telesa odmaknjena približno 15 centimetrov. Ta linija bo služila za tloris našega zavetja. Ob slemensko palico nato začnemo prislanjati palice, tako da zgradimo nekakšen šotor. Palice naj gledajo preko slemenske palice le kakih 5 do 10 centimetrov. Če uporabimo predolge palice, se nam lahko zgodi, da nam bo tam zavetišče zamakalo. Nato se zopet splazimo v zavetje in preverimo, če ustreza naši velikosti. Sedaj je tudi pravi trenutek, da si izdelamo ležišče. Naberemo si najbolj suho gradivo, kot je listje, trava. Če uporabimo smrekove veje, jih lepo zložimo, da nas ne bodo preveč žulile.

Ko je ležišče izdelano, se lotimo izdelave strehe. Na prej položene palice namečemo listje, travo, praproto, mah, liste repuha, smrekove iglice in veje. Ko nakladamo gradivo na streho, pazimo, da ga enakomerno in dobro položimo. Nakladati pa začnemo od spodaj in nadaljujemo proti vrhu. Prav debelina in natančnost polaganja sta skrivnost dobrega zavetja. Na koncu preko zavetja položimo še veje ali velike kose lubja, da nam veter ne razmeče gradiva. Kot primer naj navedem, da 60 centimetrov pokrivnega materiala zagotovi odpornost na veter in vodo do temperature 0 stopinj Celzija. Če je streha debela 90 centimetrov, pa lahko spimo pri temperaturah -5 stopinj Celzija. Ta priporočila veljajo takrat, ko uporabimo suho gradivo. V primeru uporabe svežega ali mokrega gradiva pa dodajmo približno tretjino več gradiva. Ko je še svetlo, zlezimo v zavetje in preverimo, če so kje mogoče še kake odprtine. Ne pozabimo izvesti tega koraka, ker bomo sicer to kasneje obžalovali. Na koncu si izdelamo še vhod. Vhod naj bo tako velik, da se lahko splazimo v zavetje. Vrata najlaže zapremo kar z nahr-

bnikom, lahko pa si iz šibja spletemo prava vrata.

Pri uporabi tovrstnega zavetišča je potrebno opozoriti na nevarnost požara. Kup listja in suhe trave lahko postane prava bakla. Zapomnimo si, da ogenj kurimo vsaj 3 metre od zavetja. Opozoriti pa velja tudi na nadležne žuželke, kot so na primer klopi. Da se izognemo tej nadlogi, bodimo najprej pozorni, kje nabiramo listje in travo. Izogibajmo se živalskim počivališčem, ki jih spoznamo po poležani travi. Klopi prenašajo v glavnem dve nevarni bolezni: meningitis in boreliozo. Pred klopnim meningitisom se najbolje zaščitimo s cepljenjem, pred boreliozo pa z natančnim opazovanjem telesa. V času, ko se veliko gibamo v naravi, se preglejmo vsak dan, saj je možno, da smo klopa prinesli domov in se nam prisesa kak dan kasneje. Če pa že dobimo klopa, ga poskušajmo čimprej odstraniti. To najlaže storimo tako, da ga primemo s pinceto in ga v nasprotni smeri urinega kazalca odvijemo. Nato mesto vboda umijemo z milom in razkužimo. V beležko in na koledar si vpišemo mesto in čas odstranitve. Mesto vboda vsakodnevno opazujemo približno tri tedne. V prvih dneh se navadno pojavi blaga rdečina, ki je posledica vboda. Le ta v nekaj dneh izgine. Če se nam kasneje pojavi rdeča lisa ali kolobar, moramo nemudoma k zdravniku.

Ne prestrašite se teh malih živalic, ampak se lotite izdelave tega preprostega zavetja. Za spodbudo vam povem, da strokovnjaki potrebujejo za izdelavo približno pol ure, mi pa bomo verjetno potrebovali kar dve ali tri ure.

Luka Močnik, Iznajdljivi lisjak

1

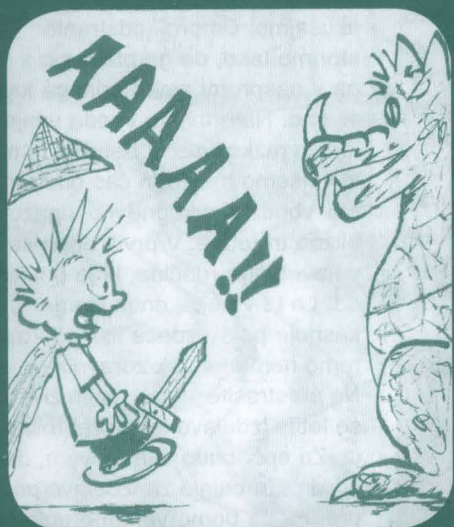
2

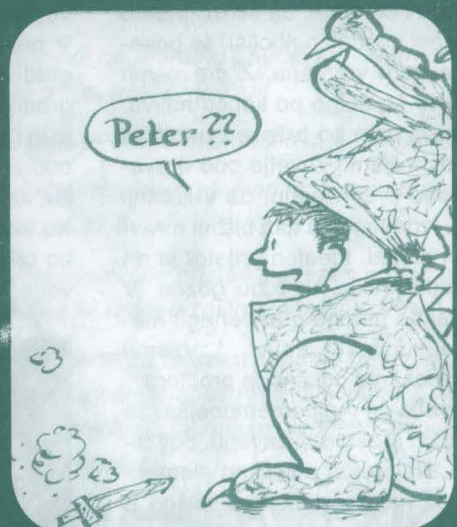
3

4

5

6

DOGODIVŠČINE SKAVTIA PETERA

ZIMOVANJA

... KDAJ, KJE, KDO, KOLIKO ...

NOVO MESTO - LISJAKI:

- sedemnajstih izvidnikov, trije voditelji in dve popotnici
- idilični ambient **Elektro koč pri Gospodični na Gorjancih**
- Naslov zimovanja je bil **Hrana do naza**, saj smo voditelji skušali predstaviti različne poglede na hrano: duhovna hrana, motnje hranjenja, bonton pri mizi, dodatki hrani,...

LOŠKA DOLINA

- 100 Smrkcev (V 10-ih osebah)
- za devetimi gorami in devetimi vodami, daleč preko vseh meja, kilometre in kilometre stran ... v DOLENI VASI (pri Ribnici).
- Umaknili smo se pred hudo zimo, ker smo se odločili, da kot Smrkci malce poudarimo in razložimo večšine.

ŠKOFJA LOKA 2

- vseh stonog, čebel, levov in seveda voditeljev nas je bilo 16, čeprav so jo nekateri kar prehitro popihali domov.
- Letošnje zimske počitnice smo se z Martinom Krpanom in njegovo kobilico zadrževali v Ledinah nad Idrijo.

... NAJBOLJ ZANIMIVA DEJAVNOST ...

Voditelji so nas razdelili v skupine, nato smo po trije hodili v kuhinjo in poskušali hrano. Bilo nam je v veselje, saj smo tekmovali kdo hitreje poje. Le nekaj primerov: krof brez uporabe rok, se pravi samo z usti, česen in čebulo (sedaj pa si predstavljajte, kako lepo je dišalo v sobah), vodo (s krožnika s pomočjo žlice), kos kruha s pomočjo žlice in vilice, pa še veliko drugega. Prva skupina je pripravila "čorbo" za sprejem novih v četo.

Smrkci so bili skupnost, kjer je bil vsak zadolžen za nekaj: kuhar, zdravnik, pevska, kovač ... Tako smo se cel tabor klicali s smrčjimi imeni, ki smo jih sestavili iz večšine in končnice SMRK (npr: en skavt je bil MODELAR SMRK, drugi je bil ASTRO SMRK, tretji STRELEC SMRK). Če se je kdo zmotil in poklical po prvem imenu, je dobil križec. Tisti, ki so imeli največ križcev, so imeli molitev pred in po jedi.

Četudi nam je vreme malo ponagajalo, je vseeno uspela adrenalinska pot preživetja. Svoje skavtske sposobnosti smo preizkušali na hoji po vrvi in petelinjem boju. Pri drugi točki pa smo spoznavali svoje veliko atletske znanje, pri slalomu po hribovskih navzgor in pri puzanju po hribovski navzdol. Končna postaja je bil spust s škripcem po zasneženem kanalu. Po vseh razburljivih preizkušnjah pa smo se pomerili še v nogometu na snegu, ki pa se je na koncu sprevrgel v hud snežni boj.

... NAJ NA ZIMOVANJU ...

- najbolj odštekani dogodek: skok na 25 cm skakalnici s tuševno vrečko pod zadnjo platjo, dolg 7,5 metra!! Skok treh deklet, dolg 4 m- v vlakcu!!
- najboljši obrok: juha s palačinkami, pražen krompir, zelena solata, pohan purani zrezek z limono, kompot
- največkrat zapeta pesem: himna preteklega poletnega tabora in priredba pesmi I shot the sheriff

- najbolj odštekani dogodek: ko je 21 letni četovodja pri Junglespeedu ugriznil 12 letnega izvidnika v roko, ko je pri Junglespeedu 15 letni izvidnik najprej stal na nogah 21 letnega četovodja, potem pa je spodrsnil in padel s kolenom naravnost na četovodjevo mednožje
- najboljši obrok: pokosilo (obloženi kruhki, ki so jih prinesli starši na koncu zimovanja)
- največkrat zapeta pesem: Za vsakdanji ...

- Skrivnost je v najboljšem nedeljskem kosilu saj je bil na receptu pire krompir in zrezki v omaki☺
- Čas ob večerih in ponavadi namesto kosilskega spanja smo si krajšali z igranjem kitare in prepevanjem. Največkrat zapet komad je bil zagotovo Nism več s tabo, sicer pa smo gotovo prepeli pesmarice več kot kdajkoli prej.☺

Zaradi pohvalno velike količine prispelih člankov z opisi zimovanj so bili nekateri izmed njih malce skrajšani. V originalni obliki jih objavljamo na www.skavtic.skavt.net

... ŠENTJERNEJ 1

Veliko poguma smo potrebovali skavti čete Klopov iz Šentjerneja, ko smo se na zimovanju vsak vod posebej sredi noči, z začetkom ob polnoči, odpravili na nočno orientacijo. Ob uri duhov ni bilo prav nič prijetno hoditi po neznanih poteh. Posebno nas je še prestrašil plakat o pogrešani osebi, ki smo ga morali najti in prepisati ... Skoraj v vsakem grmu je nekaj šumelo, na nas so lajali psi, čez cesto je tekla črna mačka ... (ali pa je bila samo črna zaradi noči ☺). Naravnost srhljivo. Pa še z svetlobo iz baterij smo morali varčevati. Pomembno pa je omeniti še to, da nas je bila večina prvič na takem pohodu. Strah pa povzroči tudi zmedo v možganih, tako da se je skoraj vsak vod vsaj enkrat izgubil. Zaradi tega je nanoslo, da smo bili sredi poti že vsi vodi skupaj. Vendar je res tudi to: več nas je bilo skupaj, bolje smo se počutili. Po cesti smo hodili z lažjim korakom, v noge nas ni več tako zeblo, dobro voljo pa smo si večali s petjem pesmi in z vriski. Pogrešana oseba pa je bila tudi le muca Katja, ki je močno spominjala na našo voditeljico Katjo. Na vrhu hriba smo opazovali luči pod seboj v Podbočju in si čestitali, da smo dobri, ker smo prišli tako visoko.

Po dobrih treh urah smo se premraženi, a z nasmehom na ustih vrnili v župnišče ter zapeli himno Klopov. Voditelji so nas pričakali s toplim čajem. Mislim, da so bili zelo ponosni na nas. Takoj smo jih vprašali: »Koliko smo pa prehodili?« »Eh, samo tam okoli 8 km. Saj ni bilo tako veliko.«

Špela Pucelj, Pametna puma, Šentjernej 1

... ČRENŠOVCI 1

»Paste na cesti! Nej noreti! Kamne iz rauk!« Se je slišalo za nami, medtem ko smo odhajali na pohod na Ivanjševski vrh. Da se ne bi izgubili sta nas spremljala voditelj Marko in popotnica Katja na služenju. Po zabavnih a malce utrujajočih treh urah, smo prišli do cilja, kjer sta nas čakal voditelj Marjetka in Jure z dobrim kosilom za naše lačne želodčke. Vmes smo se naučili nekaj novih iger, se podili za frizbijem, si peli in spoznali veliko novega drug o drugem. Po obilnem kosilu in pol urnem počitku smo se odpravili nazaj v Negovo, a tokrat po precej krajši poti.

Utrujeni in prezeblji smo spet prišli v Negovo. Ker je do naslednjih aktivnosti manjkala še približno ena ura, so tisti, ki so še imeli nekaj energije (a takih je bilo malo) nadlegovali voditelje, ker so se nam iz Ivanjševskega Vrha odpeljali pred nosom, mi pa smo morali pešačiti. Ostali pa so izkoristili čas za počitek, nekateri pa so se pripravljali za izpite. Sledile so delavnice po vodih. V vodih smo odkrivali vrednote, ki krepijo prijateljske odnose in življenje nas izvidnikov in vodnic v vodu. Spoznali smo, kako so te vrednote pomembne. Za nami je bil lep družabni večer. Najprej smo poslušali predstavitev vodov, potem pa so sledile igre, glasbene želje skritemu pri-

jatelju, bansi in skeči. Kot ponavadi, smo se najbolj zabavali pri igri živali. Spet smo slišali pravljico za lahko noč, se zahvalili Bogu za današnji dan, odpeli Angelčkom v čast ter po napornem dnevu padli v spalke.

Četa debelorepega bobra, Črenšovci 1

... KOROŠKA 1

Zbudil nas je zelo glasen pisk že ob 5-ih. Do svita smo morali ujeti razbojnika, ki so nam ukradli zemljevid in si ga razdelili na tri dele. Lovili smo jih do 7-ih in končno vse ulovili in si priborili dele zemljevida, da smo ga lahko sestavili in odšli po zaklad. V zakladu so bile sladkarije in list, na katerem je pisalo, da mora vsak vod narediti svoj simbol in himno voda. To smo delali ves popoldan.

No, ker smo pa mi takšna četa, da se imamo vseskozi odlično, smo tudi naredili skavtski »jackeass«. In kako je potekalo. Bil je hrib z naklonom približno 20°, tam smo položili dve deski pravokotno in najlažji je stopil na spodnjo stran, najtežji pa na zgornjo stran skočil, da je on odfrčal po zraku v sneg. Punce so samo navijale, mi pa zganjali norčije. To je bil prvi del, drugi del pa je bil tak, da je bil dolg in zelo strm klanec navzdol in mi smo se vozili, rolali, delali prevale naprej in nazaj, bob po trebuhu ali po hrbtu ...

Ustvarjalni in (Aljaž Cokan), Navihani sokol (Klemen Kac)

... CELJE 1

Prvi dan nam usoda ni bila naklonjena, pa tudi voditelji ne! Naročili so nam, naj si spakiramo spalke, armafleks, pa neki toplega za ponoči. Pokazal so nam prostor v »šumavi«, kjer naj bi postavili BIVAK in v njem prespali!!! Joj, ne! Tole pa ni glih najboljša ideja, ampak skavt se že sprijazni ... Po vodih smo torej garali celo popoldne. Zvečer se nam ni izšlo, da bi vseh 7 iz našega voda šlo v bivak. Tiščale smo se, ko smo zaslišale glasove voditeljev, ki smo jih pričakovale: »Le kje so?« To so govorili kar tako, ampak vedeli so, kje smo. Nadaljevali so: »Kar naj jih medvedi napadejo, mi pa gremo domov!« Začele smo se hihitati in potem so nam povedali, da lahko gremo v hišo, ker so nas tako samo preizkušali! Bili smo res veseli, pa tudi malce jezni! Ko smo se malo pogreli v hiši, smo pa gledali film: Cesarjeva nova podoba. Bila je risanka, pa tudi poučna za nas.

Anja Vouk

... ŽIRI 1

Najprej smo morali izmeriti azimut, da smo ugotovili, v katero smer moramo. Navodila so nam povedala, da moramo zelo dobro paziti, kje se nam bo pokazala lučka - bila je namreč tema. Do cilja naj bi nas vodil Ribničan Urban. Najprej smo imeli malo težav, ker smo hodili po gozdu. Peli smo pesmi, oprezali za znaki Ribničana Urbana ter se vese-

lili. Pot je bila zelo dolga in navzdol. Nihče ni pomislil, da bomo morali oditi po tej poti tudi nazaj.

In cilj?! Cilj je bila cerkev na koncu vijugaste poti, poleg katere je bilo župnišče ter lipa s premerom okoli 11 metrov - vsaj tako smo približno ugotovili, ko smo se prijeli za roke okoli nje. Na njej je bila hišica, do katere je vodilo okrog 30 stopnic. Seveda pa tudi brez malice nismo ostali. In komu bi se dalo nazaj?! Toda skavti vse zmoremo. Hitro in brez stokanja smo prišli nazaj do kočice, kjer smo odšli takoj spat. Tako smo preživeli en čudovit dan.

Poskočna vidra, Teja Modic, Žiri 1

... LJUBLJANA 4

Zakaj zadnji vikend ležali bi doma, če pa obožujemo kraje, kjer veliko je snega.

Bili smo Turki, šli smo na Daleč hrib, to kombinacija je za ubit, saj bilo je 20 ognjenih glav in še en Rado, ki je zimovanje prespav. Smo se odpravili v hribe, da bi kej novga doživeli,

pa še ena zanimivost, da nihče ni zbolel.

Prvi dan je že po rižoti dišal, kasnej palačinke, makaroni in močnik, o ne, ne bom nadaljeval, ker krepila nas je tudi rolada, vsaka tigrica, puma in srna je rekla: »U, kako jo mam rada!!!«

Fantje se itak niso nikol pritoževali, z uničevanjem predmetov pa so tradicijo nadaljeval,

ker ko se spomnim na uporabo enga sesalca, z njem posesat žerjavco ni taka malca.

Vsak trenutek se je tud izrekla kaka šalca, Če si pa kej zaklel, si ostal brez palca, No – to je še ena šalca!

Čez dneve se je stalno neki dogajal, Pa tudi že v času Turkov se je stalno rajal.

Mi smo začeli z osvajanjem dežel, Beograd, Zagreb, Ljubljana,

»Pa kje je ta Dunaj? Gremo nazaj!!!«
Je rekla ena puma:
»Jz sm zaspana!«

Vse to je smisel bil za dobro orientacijo: Kompas, zemljevid, glej, markacijo.

Ko pa se je vse skupaj končal, je dosti časa za skavtball v snegu čez kolena kar precej ostal.

Vsak dan smo mel čas, tudi za Mašo, ampak ne tisto iz 3.c razreda, ampak SVETO MAŠO!!!

Skratka to je zimovanje, ki smo ga maksimalno dobro preživeli, ob taki družbi kot smo mi, bi si ga pa še vsak skavt zaželel!!!

No pa je zopet prišla v naše kraje pomlad. Ni pa to edina stvar, ki je prišla. Prišel je novi Skvatič in na PP straneh si preberite o tem kaj lahko potegnemo iz težav. Da ne bo samo črno belo bomo spregovorili o zaljubljenosti, čeprav je Gregorjevo in Valentinovo že mimo. Oglasili so se nam Zagorski knapi- praljudje in Korošci s svojega zimovanja. Nekaj malega bo govora o ekologiji in kaj lahko storimo za našo Zemljo. Spregovorili pa bo tudi o tem kaj si lahko drznemo naredit.

Mica in Luka

EKO NASVETI ZA VSAKOGAR

Tako preprosto ... pa tako pomembno!

Tu spodaj je nekaj preprostih nasvetov, ki ne zahtevajo veliko, če bi se jih držalo veliko ljudi, pa bi lahko povzročili opazne spremembe za lepše in boljše ohranjeno okolje. Vsaj tisti, ki »spostujemo naravo in v njej vidimo božje delo«, bi jih morali vzeti resno. Poskusi tudi ti!

1. Imate v vaši ulici, v vašem kraju že postavljene zabojnike za ločeno zbiranje papirja, stekla, embalaže, ...? Potem skrbite za to, da boste doma res vestno ločevali odpadke. Če te možnosti pri vas še ni, pa se malce pozanimaj pri lokalnih oblasteh, zakaj za to še niso poskrbeli (po zakonodaji bi že zdavnaj morali).
2. Je nujno, da se z avtom zapelješ do prijatelja, ki živi tri ulice stran? Gotovo ne! Hodi peš, uporabljaljaj kolo, rolerje in javna prevozna sredstva, kadarkoli je to mogoče! Vsaka vožnja šteje in je breme za okolje!
3. Naj ti voda nikoli ne teče v prazno (ko si umivaš zobe, lase, pomivaš posodo ...).

Z vodo, s katero si opral solato, lahko poleti zaliješ vrt.

4. Preden kakšno stvar zavržeš in hočeš kupiti novo, premisli, ali je res že povsem odslužila svoje in ne bo pre-

hitro (še uporabna) končala na (prepolnem) odlagališču. Morda pa lahko kakšno stvar z malo iznajdljivosti še uporabiš ali komu podariš ...

5. Varčuješ z energijo – naj ne sveti luč v praznem prostoru, kadar je vklopljeno gretje, zapiraj vrata in preveri, ali okna dobro tesnijo. Uporabljaljaj »varčne žarnice«, ki porabijo manj električne energije in svetijo dlje.

6. Ko kupuješ izdelke, bodi pozoren tudi na to, kateri je bolj prijazen okolju (čistila, kemikalije, izdelki iz recikliranih snovi, v kakšni embalaži je izdelek

in koliko je le-te ...)

7. Pripravi na vašem vrtu kompost in nanj odlagajte organske odpadke. S tem boš precej zmanjšal količino odpadkov (do 40%!), ki bi sicer na odlagališču povzročali velike težave, pa še uporabno gnojilo za vaš vrt boš pridobil.

8. Ali v trgovini vedno vzameš plastično vrečko, kadar ti jo ponudijo? Raje stvari spravljaj v nahrbtnik ali vrečko, ki jo imaš s seboj, ponujeno pa prijazno zavrni. Plastične vrečke, ki zavržene razpadajo stoletja, je mogoče vsaj večkrat uporabiti. Tudi druge uporabne stvari uporabi čim večkrat.

9. Preden papir zavržeš, ga popiši po obeh straneh; ne troši ga po nepotrebnem (ko tiskaš, prej opravi predogled tiskanja/print preview).

10. *Organizirajte čistilno akcijo, okroglo mizo, postavite stojnico, na kateri ljudem posredujete ekološke nasvete, raziščite, kolikšno pozornost posvečajo okoljskim vprašanjem oblasti v vašem kraju/občini – spodbudite jih!

* Že zahteva malce več truda, a je vredno! Morda pa to lahko postane tudi projekt vašega klana ...

Mica Kovačič, Eksperimentalna štokrlja, Idrja 1

MLADI IN TEŽAVE

Velikokrat se mladi najdemo v situacijah, ko ne vemo, kaj se z nami dogaja, ko ne moremo nečesa spremeniti. Pojavijo se težave, problemi, ki jih nismo pričakovali in nas tako zmedejo, da ne vidimo rešitve zanje. Takrat iščemo odgovore pri drugih in delamo tisto, kar želijo drugi, da bi naredili, in s tem si dovolimo, da se z nami dogaja tisto, kar niso naše želje. Sprašujemo se, zakaj se nam to dogaja, zakaj se drugim ne, zakaj On dovoli, da se nam to dogaja...

Mogoče se odgovor skriva tu: To se dogaja tistim, ki so pogumni in so se pri-

pravljene soočiti z življenjskimi situacijami, tveganjem, s postavljanjem svojih meja naprej. Od sedaj naprej nič več ne bo takšno, kot je bilo do sedaj. Od sedaj naprej imaš življenjsko izkušnjo več in od sedaj naprej se lahko odločiš, ali jo boš uporabil/a za napredek ali za objokovanje. V tej situaciji si zrel/a za to, da si postaviš novo vprašanje, ki se glasi: Zakaj je to zame dobro? Odgovorov ti ne bom nanizala, ker jih lahko oblikuješ le ti.

Mojca Polc, Športna kresnička, Zagorje 1

ZAGORSKIH KNAPI – PRALJUDJE

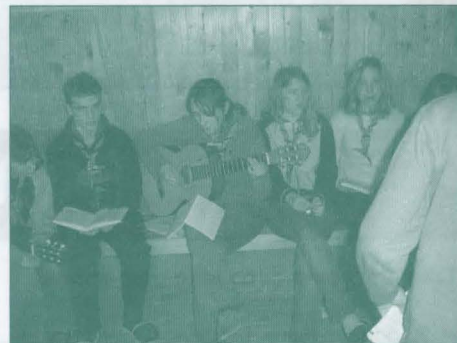
Mi Zagorski knapi, cel steg, biti praljudje, živeti v Kamena doba in se ji reči Jošt nad Kranjem. Biti gor od 26. 2. do 1. 3. 2005 pr. n. št. Biti nas 41. Imeti se dobro unga, unga.

Hoditi peš gor in dol. Ženske kuriti ogenj in peči mamutovo taco in kuhati pra-župco. Moški iti na lov na mamuta, se ga ne bati, mi biti močni in pogumni. Mi veliko hoditi, biti mokri, saj sneg padati. Meta-ti se po snegu in kotaliti po bregu, unga,

unga – mi uživati. Urediti tudi našo votlino, poslikati in porisati. Zunaj pa narediti iglu, a mi ne spati tam, biti mrzlo.

Živeti v zlati kameni dobi, biti veliko hrane, dobre hrane, mamutov veliko in mi jih jesti na tisoč in en način. Izbirati tudi praženo, ki biti najboljša in iti se kviz. Mi biti pametni. Že takrat imeti pidžame in zgraditi celo hotel.

Še nikoli se ne imeti tako lepo, vi pogledati slike in videti kako!

Steg Zagorskih knapov

ZALJUBLJEN SEM!!!

Ojoj, zadelo me je – kaj pa sedaj?!? Na tale »virus akutne zaljubljenosti« je le redkokdo imun, napada v vseh letnih časih, ne izbira žrtev in lahko povzroči precejšnjo zmešnjavo, tudi trpljenje. No, delali bi mu krivico, če ne bi dodali, da pravzaprav prinaša tudi veliko lepega in se ga mnogi niti ne branijo. A ko udari, se pojavijo marsikatera vprašanja, zadrege. O zaljubljenosti se je tik pred začetkom pomladi (nevarno obdobje!) pogovarjal klan SECIRANEGA POLHA stega Ljubljana 4. Ugotovili so marsikaj zanimivega. Kako različni smo si dekleta in fantje, pa kažejo tudi njihovi odgovori – dekleta so vprašanja vzela precej zares, fantje pa ...

No – vseh odgovorov raje ne jemljite pretirano resno!

KAKO SE PŘIBLIŽATI?

Dekleta svetujejo fantom:

- počasi, nedirektno
- male pozornosti

- zanimanje
- iskreno

Fantje svetujejo dekletom: Z namigi

KAJ NAS PRI DEKLETIH / FANTIH PRIVLAČI, ČESA SI ŽELIMO?

Dekleta: všeč nam je, da so fantje pozorni in da pozornost pokažejo na kakšne konkretne načine (čokolada, rože, listek), da pokažejo zanimanje, da naredijo prvi korak, da pomahajo (džentlmen), da so odločni.

Fantje: prvi vtis – zunanost, lastnosti (karakter)

ODBIJA, MOTI NAS:

Dekleta:
- da so važni, da so preveč samovšečni
- če so plašni

Fantje:

- če ženska kadi
- ženska za volanom

- histerične ženske
- fine ženske
- glupe ženske

KAKO OBČUTIŠ ZALJUBLJENOST? JE TO PRIJETEN ALI ZOPRN OBČUTEK?

Dekleta: Prijeten občutek, smisel življenja, samo to je pomembno, skoz se smeješ, če si srečno zaljubljen, si veliko bolj samozavesten (in obratno)

Fantje: drago, prijeten

KAKO SE OBNAŠAŠ, KO SI ZALJUBLJEN?

Dekleta: Nelogično, čisto si zmeden, smeješ se, zasanjan si, čustva se potencirajo

Fantje: čudno

KAJ PA ČE OSVAJANJE USPE? KAKO OD TU NAPREJ?

Dekleta:

- treba se je pogovarjati
- počas pa zihr
- še vedno moraš ostati to, kar si, iskren

Fantje: veriga

KAJ SVETUJEŠ NESREČNO ZALJUBLJENIM?

Dekleta: Naj ne obupajo, naj vlagajo vase, naj se ne zapustijo. Z nekom naj se pogovorijo. Preveriš, če si res nesrečno zaljubljen.

Fantje: štrik butik, sej vozle pa znamo

SI SE ŽE ZALJUBIL TUDI PRI SKAVTIH? KAKO JE, ČE SE ZALJUBI SKAVT?

Dekleta: Fajn je, ker se potem še raje udeležuješ skavtskih aktivnosti. Je zelo ugodno, ker imaš razlog za srečanje.

Fantje: nč drugače ni kot v realnem

klan Ljubljana 4

ZIMOVANJE (BERI: IMO - MRŽE) KLANA SEVERNI SJU (STEG KOROŠKA1)

Ivarčko jezero, petek, 25.2.2005 ob 15.30: Jezero ima 25 cm debel led, drsanje na lastno odgovornost, a morale smo tvegati, štiri uboge kristjanke, ker nas je preganjal sam Savel, pa še dobil nas je in nas naredil sebi enake. Potem pa pot proti Naravskim ledinam. Še sreča, da obstajajo bližnjice, ki ti za kako urico podaljšajo pot, GPS, gamaše in 15-kilski rukzak, ki ti prav prijetno greje hrbet in tako prideš ves zasopihan po treh urah v trdi temi do koč, ki je slučajno odprta. Takrat se nam je pridružil prvi klanovski muskulinum, ki je prišel z AVTOM!!! Za večerjo smo zaradi praznovanja jedli, opa, biftek!!! Zvečer pa je storilka z nenavadnim imenom Nežna medvedka ob igranju igrice Jungle speed (bolje, Jungle fight) resno ogrozila brado svoje tekmice Srčne pande, kakor tudi mnoge druge igralce. S tem pa črne kronike še ni konec. To noč je iz konja kar 4x padel prega-

nalec kristjanov Savel in obsijala ga je nenavadna svetloba in je oslepel, tako da mu ni preostalo nič kaj drugega, kot pa da je šel spat v mrzlo prenočišče.

Zjutraj je bil nov dan (kako čudno!!), Savel je spregledal in postal Pavel, naš klan pa se je povečal za več kot tretjino, ker so se nam pridružili še trije klanovci. Zgradili smo Tesaloniko z bazenom in Korint s skakalnico v pristanišču (Kako? Predstavljajte si sami...), potem pa je bilo treba na vrh, na Uršljo. Gazili smo in padali in počivali in gazili in nahranili premražene ptičke in (hvala ti, izumitelj prenosnega telefona) poslušali glasbo, ki nam je lajšala gaženje po tistem skromni meter globokem snegu, ki je občasno poskrbel, da je kdo izginil v njegovem ledenem objemu. Od vrha smo se odpravili proti koči, ki smo jo zaradi megle skoraj zgrešili. Ko nam je pesmica Don't worry be happy že odmevala po žolču, smo jo le zagledali. Hja, topla župa, polenta, makaroni, palačinke ali vsaj riž (v čokoladi) res pašejo, še posebej, če veš, da boš mogel potem spet ven na sneg postavljati bivake. Sej so bili prav fajn, ker ni bilo treba spat v njih, ampak dejstvo je, da ti tako delo povzroči marsikak bel las (predstavljajte si ivje na laseh). Po bdenju, večerji in malo manj nasilnem junglanju smo šli spat - na toplo.

Zjutraj nam je bilo sporočeno, da pot, po kateri smo nameravali sestopiti, ni prehodna, zato smo šli po drugi, ker pa po tej nikakor ne

bi prišli pravočasno na skavtsko mašo k Sv. Roku na Selah, smo del poti (tisti, ta raven) opravili na Pavlov način, s 74 konji (beri: z oplom). Na Sv. Roku smo imeli globoko zamrznjeno, a prav prijetno mašo.

Skratka, to zimovanje je bilo še kar naporno, fejšt mrzlo, belo, mokro, veselo in zelo skavtsko.

Dobro se opremite, če se odpravljate na podobne podvige.

*Polonca Hartman, Blebetava papiga,
Koroška 1*

DRZNI SI

Si kdaj žvižgal v blatu? Čofotal v ledeno hladni vodi in pil topel sok? Se ponoči pogovarjal s komarji namesto, da bi spal? Če si to že izkusil ali pa še ne, če si to želiš ali ne, vse to te lahko doleti na Drzni.si. Imaš pogum, voljo, ponos, si skavt od glave do pete in vselega srca, ki želi reči trem dnem DA – želim si ga!

Drzni.si je izziv, ki ga pripravlja steg Škofje Loka 2. Namenjen je odkrivanju skavtskega duha, opogumljanju, spoznavanju, druženju, zabavi, izzivom in aktivnemu življenju v

naravi.

Nanj se lahko prijavijo izvrstni drzni posamezniki in skupine, ki izvirajo iz vrst noviciata, klana, kraljevskega razreda SKVO ter vsi neime-

novani voditelji, člani ZSKSS.

Potekal bo v bližini Škofje Loke, na travniku ob reki, obdan z gozdovi, ob prelepih večerih in v popolnosti dneva.

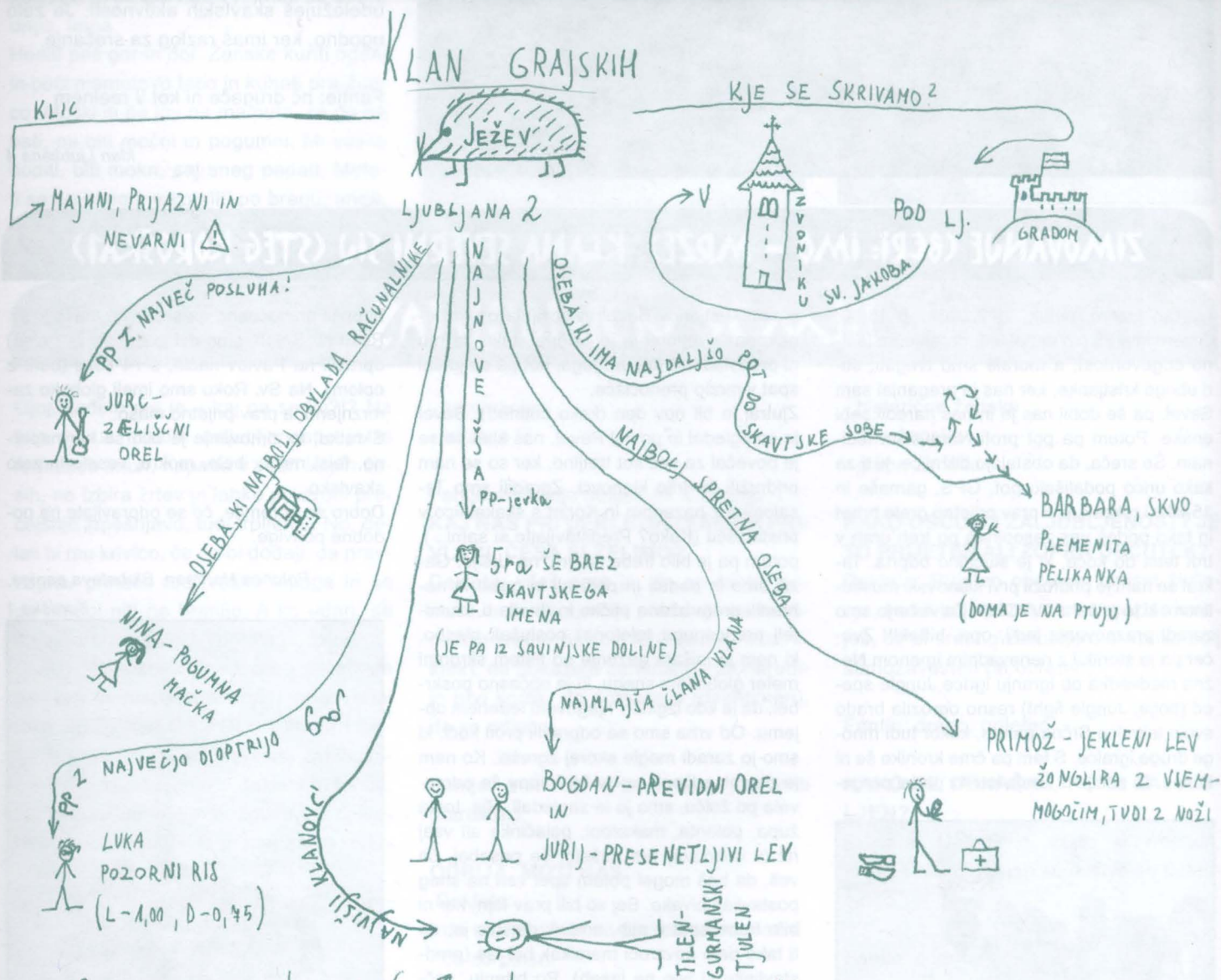
Kaj želiš lepšega kot doživeti lep konec počitnic, preživeti ga v naravi z dobrimi ljudmi, smislom, upanjem, zadovoljstvom, zabavo, s čivavo na off in možgani na plaži med 19. in 21. nepozabnim avgustom 2005.

Članek se nadaljuje v naslednjem Skavtiču! Na kratko o vsebini: kaj o Drzni.si menijo naši PP-jevci, kaj je čar priprave in izvedbe, kaj bo dogajal.

Drzni.si prebrati Skavtiča, Drzni.si priti na Drzni.si, drzni.si biti DRZEN!

Klan Drznih skovikov, Škofja Loka 2

KLAN LJUBLJANA 2

SKUPAJ NAS JE $4 \cdot \text{♀} + 6 \cdot \text{♂} = 10$, VENDAR SE KDAJ ŠE KOO OGLASI NA NAŠIM SESTANKIH (PONAVADI TAKRAT KO JE NA SESTANKU VRANA :))

Baden-Powell je zagovarjal, da je treba knjigo "Scouting for Boys" prebrati vsako leto in da je najprimernejši čas za to okoli sv. Jurija. Tega se je tudi sam držal. Zaenkrat jo lahko beremo še v starem prevodu, kmalu pa bo luč ugledal novi. Če poznamo osnove, je nadgradnja lažja, globlja, bolj ustvarjalna, hitreje dosežemo boljše kakovost. S tem se bo ukvarjal tudi novi vzgojni namen, tokrat pa si že lahko preberete nekaj o skavtski metodi. Tako tudi igra postane še bolj igriva, voditelj pa hitreje najde odgovore, kako biti zgled in kaj narediti z devetimi vrednotami v Združenju. Naj vam na skavtski poti pomaga sv. Jurij!

Alenka Oblak, Brihtna koala, Grosuplje 1

VZGOJNI NAMEN 2005–2008

Na svetu Združenja v Ljubljani so delegati z veliko večino glasov sprejeli sklep o vzgojnem namenu Združenja za naslednja tri leta. Glasi se: »V ZSKSS bomo v letih od 2005 do 2008 z ozaveščanjem skavtskih korenin vzgajali dejavne skavtinje in skavte.«

Kaj je vzgojni namen?

Vzgoja v družini je boljša, če oče in mama držita skupaj. Znano je, da otrok nesoglasja med starši zna kaj hitro izkoristiti. Prav tako vemo, da se voz hitreje premakne, če ga vsi konji vlečejo v isto smer. Podobno velja za nami! Naše delo bo veliko bolj kakovostno, če se bomo vsi voditelji in voditeljice trudili vzgajati v isto smer. Zato vsaka tri leta izberemo vzgojni poudarek, ki ga potem vsi skušamo udejanjati. V letih od 2002 do 2005 smo vzgajali za odgovorno odločanje, med letoma 1999 in 2002 za odgovorno državljanstvo, pred tem pa smo v Združenju razvijali fantovsko in deklško identiteto.

Kako je nastal tokratni vzgojni namen?

Vzgojni namen nastane na podlagi analize stanja, ki jo pripravi poverjeništvu za program. V letošnjem skavtskem letu se je zvrstilo kar nekaj pogovorov z voditelji, opazovanj dogajanja in brskanj po naših glavah. Večkrat smo se dobili, tuhtali, sestavljali, vas spraševali po elektronski pošti in vzgojni namen je počasi zorel.

Kaj bomo? Vzgajali kaj? S čim?

Vzgojni namen se glasi: »V ZSKSS bomo v letih od 2005 do 2008 z ozaveščanjem skavtskih korenin vzgajali dejavne skavtinje in skavte.« Kaj posamezni del vzgojnega namena pomeni?

- V letih od 2005 do 2008: vzgojni namen bo trajal tri leta. Izvajati ga bomo začeli v jeseni 2005 in z njegovim vrednotenjem končali poleti 2008.

- Dejavne skavtinje in skavti: dejavne, samostojne, pobudniške in značjasko trdne skavtinje in skavti, ki so se pripravljene marsikdaj potruditi ter usmeriti svoje moči v dobro najprej skavtske, nato pa tudi širše skupnosti.

- Ozaveščanje skavtskih korenin: globlje doživljanje bistva skavtstva (na primer

obljube in zakonov, dobrih del in služenja, zgleda BP-ja, narave, samovzgoje in drugih).

Pa saj to že počnemo! Saj že imamo obljube, služenje, praznujemo dan spomina in spimo zunaj. **Kaj bo vzgojni namen prinesel novega?**

Res je! Skavtsko metodo skuša vsak voditelj ali voditeljica kar najbolje izvajati. Poudarek pa je tokrat na dejavnih skavtinjah in skavtih. Mlade želimo vzgajati tako, da jim ne bomo prinesli vsega na pladnju, ampak se bodo za svojo srečo sami trudili, da jim bo služenje v veselje, da bodo radi prevzemali odgovornost ter nas tudi nasledili kot voditelji! Sicer stega ali skavtske skupine, ki bi se brezpogojno hvalili s tem, ne poznamo! Poglobitev skavtske metode in skavtskih korenin pri nas in pri našem vzgojnem delu je pri tem le pot do cilja, dejavnost, s katero bomo vzgojni namen skušali doseči.

In kako bomo to dosegli?

Vzgojni namen bomo izvajali na dveh ravni:

neh: na krajevni, za katero je odgovoren vsak voditelj ali voditeljica, ter na državni, za katero smo odgovorni tropi na državnih ravni.

Na državnih ravni bodo dejavnosti potekale v naslednjih korakih:

1. Prevodi in izdaja Bi-Pi-jeve literature. Prevedene so knjige »Scouting for Boys«, »Rovering to Success« ter Bi-Pi-jev življenjepis. Izdane naj bi bile približno do jeseni 2005. Na začetek prevajanja pa čakata tudi Bi-Pi-jeva »Girl Guiding« in »Wolf Cub's Handbook«, ki bosta izšli nekoliko pozneje.
2. Enoletna priprava na tabor vseh voditeljev in voditeljic po SKVO-jih, poleti 2006 pa skupni tabor vseh voditeljev in voditeljic z namenom doživeti in vrednotiti skavtsko izkušnjo, razpravljati o skavtski metodi ter poglobljati življenje iz skavtskih načel. Res je! V čim večjem številu se vidimo poleti 2006!
3. Izdelava metodoloških pravilnikov za vse veje, približno do pomladi 2008.
4. Usposabljanje voditeljev in voditeljic na tabornih šolah, državnih srečanjih ter drugih dogodkih.

Ideje za izvajanje vzgojnega namena na krajevni ravni pa bomo voditelji in voditeljice skupaj z državnimi vodstvi vej pripravili na državnih in drugih srečanjih. Na njih bomo razpravljali o izvajanju skavtske metode, o tem, zakaj se nam včasih ob dežju ne da iti ven, o tem, ali je nevarno ponoči spati v gozdu pod milim nebom ter o tem, kakšne so prednosti in slabosti izzivov, pri katerih morajo mladi prevzeti tudi nekaj odgovornosti zase in za druge!

Obilo sreče in vzgojnega navdiha pri izvajanju novega vzgojnega namena!

Matej Cepin, Plemeniti čuk,
poverjenik za program

SI ŽELIS VZGAJATI? BODI ZGLED!

»... za uresničevanje zastavljenih vzgojnih ciljev s pomočjo skavtske metode največjega pomena njun osebni vzgled, kajti z vsem, kar sta in počneta, vplivata na njihovo vzgojo.« (Dvigni peruti 2001, str. 60)

Upam, da se nisi ustrašil/a tega citata, ki nam s strani ZSKSS in Bi-Pija nalaga dolžnost. Sama vem, da sem se večkrat lovila okoli tega, kako in kaj, zato mi je bila tema mesečne delavnice PP več kot dobrodošla. Skupaj z Boštjanom Koprivcem (dolgoletni voditelj stega Vrhnika 1) smo iskali odgovor, kaj naj bi to pomenilo.

Prvi odgovor se je pojavil že s presenetljivo velikim številom voditeljev, ki so prišli (bilo je premalo stolov, toliko se nas je zbralo) in s tem pokazali, da želimo slediti vodilom, ki jih je postavil Bi-Pi. Se ti zdi preveč preprosto? Beri dalje in mogoče prideš sam do določenih zaključkov. Vsak izmed nas je postal skavt s cere-

monijo obljube, ki se glasi: »Pri svoji časti obljubljam, da si bom z Božjo pomočjo prizadeval/a služiti Bogu in domovini, pomagati svojem bližnjemu in izpolnjevati skavtske zakone.« Vsebina obljube zaobjame celostni vidik zgleda. Vsak mora poznati in spolnjevati skavtske zakone ter slediti katoliškim zapovedim in vrednotam.

Znotraj tega ostaja zelo širok prostor aktivnega delovanja vsakega posameznika. Le kaj želim povedati s tem? Dejstvo je, da je vsak posameznik edinstven in neponovljiv. Vsak ima svoje talente, ki jih razvija. Vsak ima pred seboj določen cilj, h kateremu teži, in vsak koraka po svoji poti k veselju v življenju. Le redki so tako

dobri igralci, da lahko prepričajo svoje mlajše ali pa starejše skavtske brate in sestre, da so srečni kot skavti in si prizadevajo živeti po skavtskih načelih, le kadar imajo oblečen krog, drugače pa ... Dejstvo je, da si slej kot prej spregledan in takrat se marsikomu lahko zruši cel svet in se odvrne od skavtstva.

Tako smo prišli do spoznanja, da pomeni biti zgled, biti to, kar si. Pot ni lahka in večkrat nam na njej tudi spodleti, a kot nas že tudi Jezus uči: važno se je pobrati in si ponovno prizadevati za skavtska (ki naj bi bila tudi tvoja) načela in vrednote.

Klavdija Kralj, Pozorna srna, Koroška 2

SKAVTSKA METODA

*Pisati o skavtski metodi je zame velika odgovornost, saj se prav v njej skriva skrivnost uspeha skavtske vzgoje. Sestavljajo jo skavtski metodološki elementi. Ti zagotavljajo celostno skavtsko vzgojo in so temelj dejavnosti. Brez posameznih elementov naša vzgoja ni več celostna, izgublja pa tudi svoje skavtske značilnosti, saj mnogo metod vključuje posamezne elemente skavtske metode. **Njena posebnost namreč ni v posameznih elementih, ampak v njihovi kombinaciji.***

Elementi skavtske vzgoje omogočajo oblikovanje »skavtskega«, to je zdravega okolja, v katerem se skavt v majhnih skupinah vzgaja z lastno dejavnostjo. Zagotavljamo jih prek uporabe metodoloških pripomočkov, prilagojenih starosti skavtov, uporabljamo pa jih, kadar z njimi odgovarjamo na potrebe.

Kratka vaja: vzemi načrt zadnjih srečanj, zimovanja ali poletnega tabora in ugotovi, koliko elementov skavtske metode je bilo na teh dejavnostih.

OKOLJE SKAVTSKE VZGOJE

V skavtski metodi kar nekaj elementov ustvarjajo okolje, v katerem se dogaja skavtska vzgoja.

- Skavtstvo poteka preko dejavnosti na prostem. Narava je tisto okolje, kjer se izvaja kar se da velik del skavtskih dejavnosti. Zato bi moral skavtski voditelj večino dejavnosti izvajati v naravi, in le

izjemoma v zaprtem prostoru.

- Drugi element okolja je dejavni odnos med mladimi in odraslimi. Odnos med voditeljem in skavtom je srce skavtske vzgoje; opisan je v začetku Priročnika za skavtske voditelje. Pomembno je, da je skavt tisti, ki je dejaven. Tako med igro skavt ni odgovoren zgolj za uspeh, ampak tudi za poštenost, vztrajnost, sodelovanje, spodbujanje, izbiro taktike ... Podobno je pri vseh dejavnostih. Voditelj se skuša približati skavtom in jim ponuditi zanje zanimive dejavnosti. Ob tem pa mora vedeti, k čemu jih s tem vzgaja. Nato jim mora zaupati popolno odgovornost. Njihovo vodilo so želja po zabavi, doseganju cilja, spoznavanju novega ...

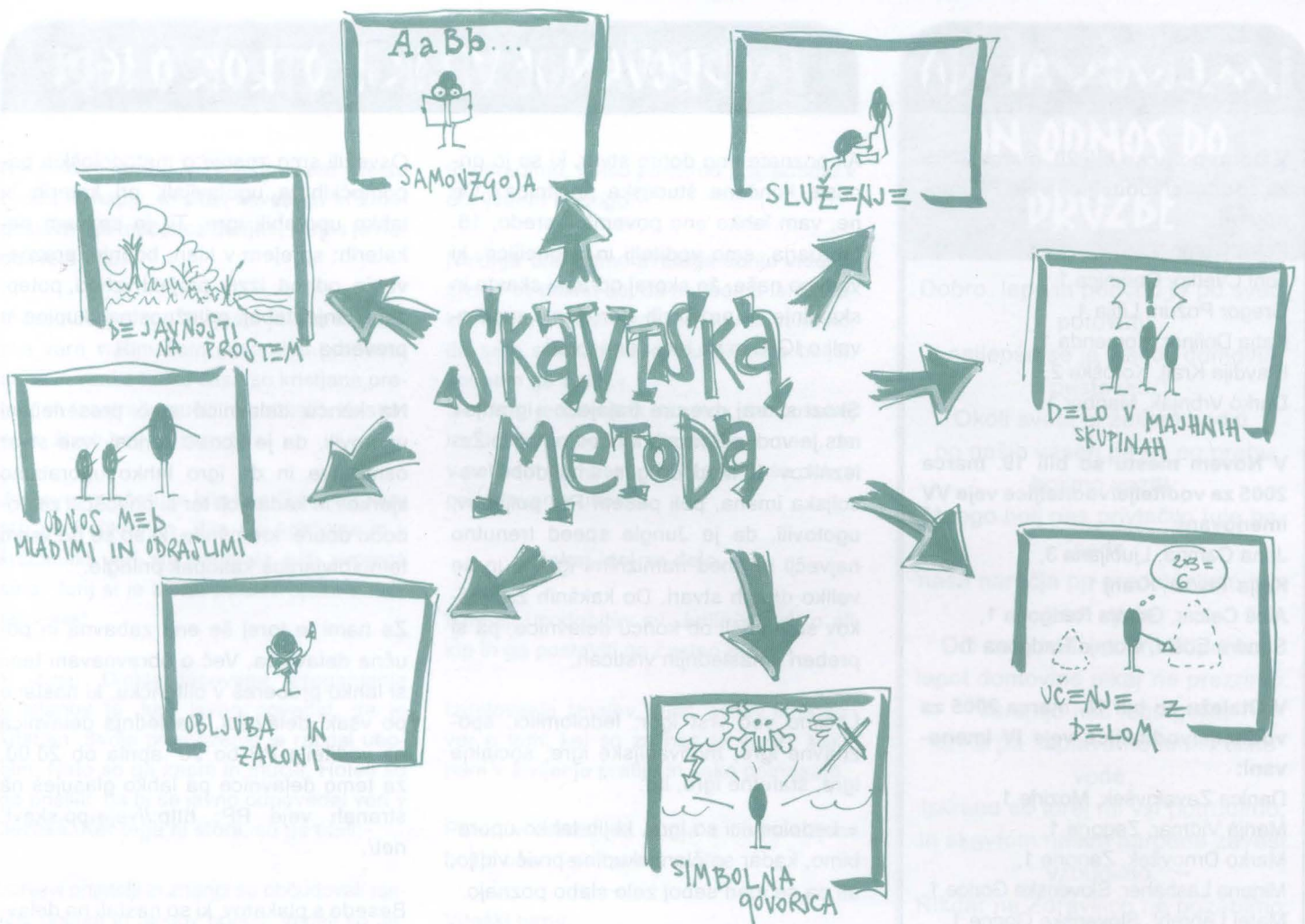
- Obljuba in zakoni, kakor pravi Baden-Powell, niso negativni ukazi, ampak pozitivna navodila. Skavtski zakoni so napisani kot vodnik za dejanja, ne pa kot kazni za napake. Gre za bistveni del okolja, ki ga potrebujemo pri skavtski vzgoji – kompas, ki usmerja skavtova dejanja.

Sodobna teorija vzgoje poudarja prav pomen vodil, ki omogočajo posamezniku, da sam usmerja svoja dejanja in jih v njihovi luči vrednoti.

- Simbolna govorica usmerja vedenje, več občutek pripadnosti skupini, simbolično predstavlja prehojeno skavtsko pot in poudarja pomen posameznega dogodka ali dogajanja. Vrednost simbola je v tem, da ga razumejo vsi člani skupine, saj jim govori brez besed. Že sam simbol je dovolj (več o simbolni govorici preberi v prejšnji številki).

KONKRETNOST SKAVTSKE VZGOJE

Pri skavtstvu gre za konkretno vzgojo - dejavnosti, doživetja, ki imajo neki višji namen. H konkretnosti nas usmerjajo predvsem učenje z delom, dejavnosti na prostem in delo v majhnih skupinah. Skavtske dejavnosti načrtujemo tako, da lahko skavti z lastnimi dejavnostmi doživijo in osvojijo zelene vrline,

znanje, značajske lastnosti ... V igri, v kateri jih želimo učiti poštenosti, jim zaupamo odgovornost, da sami skrbijo za poštenost igre. Sami tudi med igro ali po njej vrednotijo npr. upoštevanje pravil.

- Delo v majhnih skupinah nam pri tem pomaga, saj se vsak skavt v skupini zaveda, da je on sam odgovorna enota, ve, da je čast njegove skupine odvisna tudi od njega. Vendar zgolj razdelitev v majhne skupine še ne zagotavlja uspeha. Skupinam je treba zaupati resnično odgovornost pri delu, igri, dejavnosti, služenju.

- Dejavnosti na prostem že same po sebi vzgajajo k skromnosti, iznajdljivosti, osvajanju veščin, sodelovanju z ljudmi v okolici ..., vendar le, če so pripravljene tako, da skavtom prepustimo čim več odgovornosti zanje. Skavt, ki npr. pozabi jedilni pribor doma, si ga lahko izdelal ali si s svojim delom pridobil čas in sredstva za pot do najbližje trgovine, kjer si ga lahko kupi.

POSAMEZNIK V OKOLJU SKAVTSKE VZGOJE

V okolju, ki ga določajo štirje elementi, posameznik napreduje z vzgajanjem samega sebe (samovzgoja) na različnih področjih, in sicer z lastnim delom (učenje z delom) in v majhnih skupinah (delo v majhnih skupinah). Hkrati je pripravljen pomagati članom skupine in zunaj nje (služenje).

Lahko rečemo, da je skavtstvo samovzgoja za služenje skupnosti, ki se dogaja v »skavtskem okolju« prek učenja z delom v majhnih skupinah. Mogoče nekoliko pretirana poenostavitev, ki pa se ujema z Baden-Powellovim pogledom, saj sam večkrat pravi, da je skavtstvo samovzgoja. **Skavtstvo namreč deluje po načelu, da je treba ustreči otrokovim zamislim in ga opogumljati, da se bo učil sam, namesto da bi ga učili drugi.** Samovzgoja je lahko že spoštovanje pravil med igro, čeprav ekipa izgublja, trud

posameznika, ki mu zmanjkuje moči, da bi ekipa zmagala. Lahko gre za odločitev posameznika, da bo poskrbel za izboljšanje svoje telesne moči. Lahko gre za osvojitve veščine, javni nastop, vsakdanjo molitev, skrb za pozorno poslušanje drugega ...

Ob koncu še izzivalno vprašanje – kaj ostane voditelju, če je skavtstvo samovzgoja? **Baden-Powell pravi, da je skavtstvo igra za otroke, ki jo vodijo otroci in v kateri starejši brat mlajšemu ustvarja zdravo okolje.** Voditelj je torej zgled in ustvarja okolje, v katerem lahko samovzgoja obrodi zelene sadove. **Vendar skavtstvo zagotavlja, če ga prav uporabljamo, tisto, kar želijo fantje, in ne titistega, kar odrasli mislimo, da bi si fantje morali želeti** (po Rowallanu). In ne nazadnje – voditelj zaupa v skavte in njihovo dobro naravo. Bodite kar najbolje pripravljeni služiti.

Gvido Cigale, Požrtvovalni medo, Idrinja 1

IMENOVANJA

V Dobropolju so bili 20. marca 2005 za voditelje/voditeljice veje PP imenovani:

Petra Cerar, Vir 1,
Toni Cvetko, Cerknica 1,
Gregor Požun, Litija 1,
Katja Dolinar, Komenda 1,
Klavdija Kralj, Koroška 2,
Darko Vrbnjak, Maribor 1.

V Novem mestu so bili 19. marca 2005 za voditelje/voditeljice veje VV imenovani:

Jana Čampa, Ljubljana 3,
Katja Tavčar, Kranj 1,
Aleš Celcar, Gornja Radgona 1,
Sandra Edšid, Gornja Radgona 1.

V Otaležu so bili 18. marca 2005 za voditelje/voditeljice veje IV imenovani:

Danica Zavolovšek, Mozirje 1,
Marija Vidmar, Zagorje 1,
Marko Drnovšek, Zagorje 1,
Mirjana Lasbaher, Slovenske Gorice 1,
Matej Lebreht, Slovenske Gorice 1,
Nataša Kogej, Postojna 1,
Janja Jereb, Cerkno 1,
Manca Knap, Cerknica 1,
Elvis Žagar, Bovec 1.

Na svetu Združenja, 12. marca 2005, v Ljubljani, sta prejela bronasti znak:

Martina Volčini, Homec 1,
Janez Cigler, Koroška 2;

za skavtske voditelje/voditeljice so bili imenovani:

Ruth Martinčič, Jesenice 1,
Tina Sajovic, Zagorje 1,
Simon Mlekuž, Bovec 1,
Peter Železnik, Celje 1,
Matevž Strgar, Škofljica 1;

za pomočnike trenerja so bili imenovani:

Alenka Oblak, Grosuplje 1,
Matej Cepin, Ljubljana 4,
Primož Ferjančič, Ljubljana 3.

Obilo skavtskega duha! Bodite kar najbolje pripravljeni služiti!

MODROVANJE VELIKIH OTROK O IGRI

Ali poznate eno dobro stvar, ki so jo prinesle končane študijske počitnice? Če ne, vam lahko eno povem! V sredo, 16. februarja, smo voditelji in voditeljice, ki vodimo naše, že skoraj odrasle skavte in skavtinje, v prostorih Združenja modrovali o IGRI in se tudi sami igrali.

Skozi skoraj dve ure trajajoče »igranje« nas je vodila Simona Mušedinovič iz Železnikov 1. Med drugim smo dobili vesoljska imena, peli pesem Pet poljubov, ugotovili, da je Jungle speed trenutno največji hit med namiznimi igrami in še veliko drugih stvari. Do kakšnih zaključkov smo prišli ob koncu delavnice, pa si preberi v naslednjih vrsticah.

Ločimo več vrst iger: ledolomilci, spoznavne igre, motivacijske igre, socialne igre, štafetne igre, itd.

- Ledolomilci so igre, ki jih lahko uporabimo, kadar se člani skupine prvič vidijo, ali pa se med seboj zelo slabo poznajo.

- Spoznavne igre so primerne za skupino, ki se med seboj še ne pozna dobro, lahko pa jih uporabimo tudi v skupini, ki se med seboj pozna že kar dobro – tu gremo lahko že globlje.

- Motivacijske igre se najbolj obnesejo, ko vidimo, da skupini primanjkuje elana za delo.

- Socialne igre so primerne za vživiljanje v druge osebe.

- Seveda so tu še štafetne igre, velike igre, sobne igre, tematske igre in še bi lahko naštevali.

Kaj moramo kot voditelji vedeti o igri? Najbolj pomembno je, da pri igri sodeluje celotna skupina, da se člani med seboj povežejo, da z igro razvijajo svoje spretnosti, da se pri igri tudi razgibajo in sprostito ter nenazadnje spoštujejo tudi pravila. Kot negativne stvari pri igri pa smo izpostavili predvsem grobost, preveliko tekmovalnost in izključenost tistih, ki imajo določene spretnosti manj razvite (npr. ne igrajo dobro nogometa, košarke itd.).

Osvežili smo znanje o metodoloških pripomočkih in ugotavljali, pri katerih bi lahko uporabili igre. Tu je seznam nekaterih: sprejem v klan, bdenje, praznovanje, odhod, izziv, projekt, izhod, potep, zimovanje, tabor, priložnostne skupine in preverba.

Na koncu delavnice smo presenečeni ugotovili, da je konec koncev vse stvar osmislitve in da igro lahko uporabimo kjerkoli in kadarkoli ter si privoščili zelo-ooooo dobre kremšnite, ki so se po vsem tem »divjanju« kakopak prilegle.

Za nami je torej še ena zabavna in poučna delavnica. Več o obravnavani temi si lahko prebereš v biltenčku, ki nastane po vsaki delavnici. Naslednja delavnica za voditelje PP bo 20. aprila ob 20.00, za temo delavnice pa lahko glasuješ na straneh veje PP: <http://veja-pp.skavt.net/>.

Besede s plakatov, ki so nastali na delavnici, prepisala in zbrala

Petra Cerar, Zanesljivi ježek, Vir 1

ISKRICE O SVETEM VOJAKU

Na nekem grobu v palestinskem mestu Lydda je napis, ki slavi »svetega in zmagoslavnega mučenca Jurija«. Napis je nastal leta 368.

V času Jurijevega življenja je bila krščanska vera v Rimskem cesarstvu prepovedana in vsake toliko časa so kristjane preganjali (zapirali, mučili in pobijali). Kristjani so živeli bolj na skrivaj.

Jurijevemu očetu je bilo ime Garoncij, materi pa Polikronija. Bila sta kristjana in v krščanski veri sta vzgajala tudi svojega sina. Jurij si je izbral poklic vojaka v rimski vojski.

V času Dioklecijanovega preganjanja kristjanov je Jurij javno povedal, da je kristjan. Svoje premoženje je razdal ubogim. Nato so ga zaprli in mučili. Hoteli so ga prisiliti, da bi se javno odpovedal veri v Jezusa. Ker tega ni storil, so ga ubili.

Jurijevi prijatelji in znanci so občudovali njegov pogum in njegov ponos. Verjeli so Jezusovim besedam, da smo po smrti z njim v hiši nebeškega Očeta. Zato so Jurija prosili, naj jim iz nebes pomaga ohraniti trdno vero. Spominjali so se ga pri maši. Njegovega imenu so dodali pridevnik 'sveti'.

V času križarskih vojn so križarji izbrali svetega Jurija za zavetnika konjenice in njemu na čast so posvetili veliko cerkva in samostanov.

Pripoved o življenju svetega Jurija se je širila po ustnem izročilu. V času, ko so bili moderni zmaji, je nastala legenda o tem, kako je sveti Jurij rešil deklico, ki jo je lovil zmaj.

Svetega Jurija na slikah in kipih upodabljajo kot mladega vojaka na konju. Včasih je prikazan, kako ubija zmaja. Včasih pa odločno in pogumno zre v daljavo. Odločno je proti vsemu slabemu in proti tistim, ki ga povzročajo.

Legenda o svetem Juriju in zmaju nam sporoča, da se lahko vsak postavi po robu slabemu in zlu. Jurijev odločen pogled pa nas spodbuja, da ostanemo vedno zvesti krstnim obljubam in skavtski obljubi. Če

to naredimo, lahko ponosno pogledamo v oči ljudem in Bogu.

Nekega dne bomo svetega Jurija videli v živo. Potrudimo se, da mu bomo lahko rekli: »Veš, naredil sem vse, kar sem lahko, da sem svet za seboj pustil malo boljši, kot sem ga dobil.«

Sv. Jurij je zavetnik skavtov, še posebej izvidnikov in vodnic. Zavetnik pomeni, da v nebesih drži pesti, da bi vsa naša dobra prizadevanja uspela.

Nekaj idej za delo.

Izdelati upodobitev sv. Jurija kot sliko ali kip in ga postaviti na častno mesto.

Izdelovanje zmajev, sulic, ščitov in pogovor o tem, kaj so za nas te stvari, kako nam v življenju pretijo in kako pomagajo.

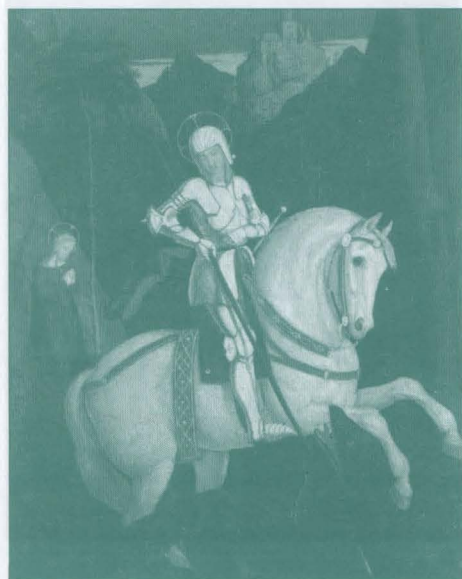
Potep v cerkev sv. Jurija z bogoslužjem božje besede ali sveto mašo.

Viteški turnir.

Napisati posodobljeno legendo o svetem Juriju. (Kaj je danes zmaj, kdo so danes deklice, kdo je kakor sv. Jurij ...)

Pogovor: kako se med prijatelji in v šoli vidi, da sem kristjan.

*Slavko Rebec, Pronicijivi galeb,
Ajdovščina-Šturje 1*

ČUT DO DOMOVINE IN ODNOS DO DRUŽBE

Dobro, lepo in poučno je po svetu potovati, a najlepše se je v svoji domovini pestovati.

Okoli sveta si želimo hoditi, po naših vaseh pa se po prahu bojimo voziti.

Mnogo bolj nas privlačijo tuje besede, naša narečja pa predstavljajo tuje nam vede.

Oči zato naše dobro odprimo, lepote domovine nikar ne prezrimo.

Varujejo nas lepe goré, lahko pa zaplavamo tudi v čiste vodé.

Iskreno se torej mi vsi potrudimo, in skavtom našim narodno zavest vzbudimo.

Nikdar na Zdravljico ne pozabimo, v melodije njene se radi utopimo.

A ko voditelji bomo za zgled, tudi drugim dajali bomo pravi pogled.

in

Drugim bodimo vedno v pomoč, ta skavtski naj zakon bo vedno navzoč.

Razumeti poskušajmo čim več ljudi, naj njihova barva al' jezik nam src ne shladi.

Ubrano v družbi je treba živeti, če z uspehi želimo biti odeti.

Živeti vedno najlepše je tam, kjer redki so dnevi, ko počutiš se sam.

Bratstvo med nami vedno naj vlada, saj to je najlepše za vsa srca mlada.

A za konec ne pozabimo, da skavti za dobro domovine in družbe živimo.

Manca Knap, Šaljiva panda, Cerknica 1

NAŠA KAPELA

V NJEM JE BIVALIŠČE NAJVIŠJEGA ZDRAVNIKA

Kot vedno je na začetku misel, ki se kot seme lahko ugnezdi v plodna tla. V preteklem skavtskem letu se je porodila ta misel, da bi skavti bratovščine Ježica vsako drugo soboto v mesecu obiskali bolniško kapelo v Kliničnem centru v Ljubljani.

Ob petkih imamo naša redna srečanja in zdelo se nam je najbolj primerno, da si sobotni večer obogatimo z udeležbo pri sveti maši. Čutimo in jasno nam je, da mora vse naše prizadevanje stati na pravih in trdnih temeljih. Nagovarja jo nas Jezusove besede: »Jaz sem trta, vi mladike. Kdor živi v meni in jaz v njem, rodi obilo sadu, kajti brez mene ne morete ničesar storiti.« (Jn 15, 5) Tako smo

se podali skorajda na temelje kliničnega centra, v kapelo.

Gospod župnik, Miro Šlibar, ki od ustanovitve vodi bolniško župnijo, nas vedno pozorno in tople sprejme. Trpljenje in bolezen mu nista tuji in rad poudarja, da je v kapeli bivališče največjega Zdravnika. Z veseljem postajamo zvesti prijatelji bolnikov in gospoda župnika. Vselej nas prijazno pozdravi, čeprav naši opečnato rjavi kroji včasih bolj poredko naselijo kapelo. Dejali smo si namreč že na začetku, da obisk svete maše ne sme biti prisila in spet ena od nujnih novih dejavnosti, ampak naj bo to čas in kraj srečanja, kamor res radi pridemo.

Če naša »številčnost« dopušča, potem vodimo ljudsko petje, preberemo berila in prošnje. Ti obiski kapele in udeležba pri sveti maši so za nas izreden dar! Sku-

paj slavimo Gospoda, se mu zahvaljujemo, izročamo in priporočamo!

Razveselimo bolnike, ki začutijo, da v svojih stiskah niso sami! Skušamo deliti njihova bremena tudi skavti kot bratje in sestre v Kristusu!

Pogosto se pred »kapelo« še kaj pogovorimo z gospodom Šlibarjem in zaključimo snidenje pri enem od skavtov.

Vedno znova ugotavljamo, kako je duhovnost temeljna človekova razsežnost, ki spodbuja, vodi in usmerja vsa naša dejanja, ki zaznamuje našo samostojnost in enkratnost!

Srečanja ob Gospodovi mizi so kot sobotne duhovne vaje!

Anton Sečnik

PRI NADŠKOFU

POHVALIL JE POVEZANOST MLADIH IN ODRASLIH

Nadškofu smo predstavili naše delo v bratovščinah in zvezi. Povedali smo mu, da delamo po skavtski metodi, katere sestavni del je skavtska duhovnost, ki gradi na skavtskih in krščanskih vrednotah. V smislu Jezusove zapovedi ljubezni naj bi odrasli skavt skrbel za svoje telesno zdravje in duhovno rast, imel odgovoren odnos do okolja v katerem živi - do narave in soljudi, poglobljaj odnos z Bogom predvsem v smislu služenja: dobrih del - ljubezni do bližnjega, saj se v ljubezni do bližnjega najlažje sreča z Jezusom.

Povedali smo, da so bratovščine po vseh škofijah, da smo lokalno dobro povezani z mladimi skavti in da organizaciji (ZSKSS in ZBOKSS) dobro sodelujeta. Prestavili smo mednarodno povezovanje v okviru AA in ISGF in čeprav slovensko odraslo skavtstvo še ne obstaja dolgo,

je prepoznavno po modelu družinskega skavtstva.

Nadškof je pohvalil povezanost mladih in odraslih skavtov, vpetost v delo cerkve in nas povabil sodelovanju ob pastoralnem dnevu Ljubljanske nadškofije, ki

bo v Stični v juniju. Poudaril je, da je dobro, da so bratovščine odprte za vse, ki jih združuje skavtski duh, da pa naj živimo iz narodnih, krščanskih korenin v spoštovanju do drugih. Menil je, da je mednarodno povezovanje dobro in je pomembno, da smo tam prepoznavni, saj smo Slovenci bogati in imamo kaj ponuditi Evropi, svetu in da v mednarodno sodelovanje prenašamo naša dobra sporočila in pričevanja.

Povedali smo, da pripravljamo vseslovenski tabor za odrasle skavte, da bomo povabili tudi goste iz tujine. Zanimal se je za priprave in nam svetoval, kako najti taborni prostor. Povabili smo ga na obisk in sprejel je povabilo.

Zaželeli smo mu uspešno delo in veliko Božjega blagoslova pri delu, se zahvalili za sprejem, on pa nam je podelil blagoslov.

Martin Kač

3. SKAVTSKA OLIMPIJADA

PRAZNIK SKAVTSKE USTVARJALNOSTI

Dan prej sem poklical Janico: »Imate kaj snega? Prinesemo smuči?«

Odgovor: »Snega ni veliko. Smuči smo kar mi pripravili za vas.«

Presenečen: »Kako to misliš?«

Odgovor: »Presenečenje!«

V mrzlem in vetrovnem jutru konec januarja smo se torej zbrali v Šmihelu nad Mozirjem. Okoli 50 odraslih skavtinj in skavtov ter seveda naših otrok. Takoj prvo presenečenje. Mali lično izdelan sneženi možiček kot spomin na Zimsko olimpijado. Še majhno ZBOKSSovo zastavico ima v roki.

Pogostitev in skavtska sveta maša v čudoviti bližnji cerkvi. Prižiganje olimpijskega ognja. Odpeljali smo se do turistične kmetije. Veter s snegom, hud mraz, skavtski krog, predstavitev ekip, prijava tekmovalnih ekip. Nato pa ... prižiganje ogromnega ognja. Takoj nam je bilo toplo pri srcu ...

Začeli smo s prvo tekmo. Biatlon, ekipna tekma. Vsak je moral odteči krog na starinskih smučeh, ki so jih iznajdljivo Mozirjani izdelali iz soda. Samo usnjen pas je držal smuči na nogah. Tako kot so smučali v starih časih. Mi, navajeni trdo pripetih smuči, smo se precej opotekali do tarč. S snežnimi kepami, trdimi kot kamen, smo jih ciljali. Simpatični napovedovalec iz domačega stega nas je vneto spodbujal. Smeha ni manjkalo, smuči so se nam odpenjale, kakšen padec ... in kmalu smo vse ekipe opravile prvo

nalogo. Ogenj na sredi se je razplamtel in tudi sicer nam je postajalo vedno bolj vroče ...

Druga preizkušnja: tek na smučeh. Ne na normalnih smučeh, pač pa na takih dolgih, izrezanih iz ploha, brez krivine, za tri smučarje, ki so morali biti precej usklajeni. Stopili smo na smuči, zataknili noge v jermene, se prijeli za rame in ena, dva, ena, dva ... »oddrveli« po strmini. Smeha in lažjih padcev ni manjkalo. Ogenj, čaj in kuhano v.. so nas še naprej gredli.

Tretja disciplina: bob. Snega je bilo premalo za snežni bob. Iznajdljivi Mozirjani so na bob nataknil kar kolesa. Srednji kolesi sta bili premični, tako da je prvi tekmovalec lahko zavijal. Srednji je lahko zaviral, zadnji je pa lahko rinil. Po klancu navzdol je precej drvelo. Ogenj je počasi pojenjal, a tudi tekma se je nagibala h koncu ...

Še sankaska tekma za otroke. Zmagala je mlada tekmovalka, menda prav najmlajša.

Na koncu so Mozirjani podelili še komplete lično izdelanih medalj in nagrade sponzorjev za ekipe bratovščin. Hitro smo pospravili prizorišče tekmovanja in se zbrali v veliki kmečki hiši na odličnem golažu in pecivu. Od nekod so prinesli kitaro in smo zapeli. In peli in peli ... Prijetno siti in ogreti kar nismo hoteli zapustiti prijaznih Mozirjanov do poznih popoldanskih ur.

Zahvala iznajdljivi bratovščini iz Mozirja. Kljub pomanjkanju snega, v vetru in mrazu, v soncu in vetru so izpeljali prijetno druženje na snegu. Sam sem dan doživel kot praznik skavtske ustvarjalnosti, iznajdljivosti in skavtskega duha. Veselje je pogledati živahno množico odraslih in otrok pri norčijah na snegu. Janica in njena ekipa zasluži veliko priznanje za odlično pripravljeno tekmo, za čudovit dan, ki smo ga preživeli v hribih visoko nad Mozirjem. Drugo leto se vidimo!

Aleš Čerin

NISEM VEDELA

Nisem vedela,
da znam spati v šotoru
v sposojeni spalki
in se plaziti po vseh štirih
ven in noter.
Pa sem ugotovila, da znam
in da je to pogum.

Nisem vedela,
da znam skuhati
kompletно kosilo
v treh posodah
in jih potem oprati
s curkom vode.
Pa sem ugotovila, da znam
in da je to izziv.

Nisem vedela,
da znam sedeti na tleh
v katedrali Božjega stvarstva
in peti in moliti
in slaviti Boga.
Pa sem ugotovila, da znam
in da je to milost.

Nisem vedela,
da se znam še pogovarjati
o Bogu, ljubezni,
otročih in možu,
o takih in drugačnih problemih.
Pa sem ugotovila, da znam
in da je to potreba.

Nisem vedela,
da znam še biti
vesela in razigrana,
polna novih idej,
srečna med enakimi.
Pa sem ugotovila, da znam
in da je to skavtstvo.

Ester Srdarev

Tu lahko spoznate novoizvoljene, ki bodo 3 leta vodili naše Združenje – čestitamo! Veseli bodo vaših vprašanj, mnenj in predlogov, lahko pa jih povabite na pijačo ali kar na kosilo ... Ob dobri hrani in jedachi je srečanje bolj prijetno! Bodite kar najbolje pripravljene služiti!

Primož Ferjančič

Odločni sokol - načelnik skavt od 1997; do zdaj četovodja, voditelj noviciata, stegovodja, voditelj tabornih šol, vodenje projekta Luč miru iz Betlehema, predstavnik ZSKSS v Mladinskem svetu Slovenije

Najboljši skavtski dogodek: obljudba

Najljubša hrana, pijača: italijanska kuhinja, dobro vino (belo)
primoz.ferjancic@skavt.net,
 031/ 843 159

Matej Cepin

Plemeniti čuk – poverjenik za program skavt od 1996; do zdaj pomočnik v VV, klanovodja, trop PP, državni voditelj veje PP, voditelj tabornih šol, podpredsednik na Mladinskem svetu Slovenije

Najboljši skavtski dogodek: v klanu, na tabornih šolah, v mladinski politiki
Najljubša hrana, pijača: fefa in meglja, nekdanja tradicionalna simbola Ljubljane 4

matej.cepin@skavt.net,
 051/ 442 003

Viljem Kavčič

Modri viharnik – generalni duhovni asistent skavt od 1996; do zdaj DA v 4 stegih, DA Viharja upanja, Regijski DA

Najboljši skavtski dogodek: Vihar upanja

Najljubša hrana, pijača: hrenovka v tvistu, marelični gosti sok, temno pivo

viljem.kaucic@rkc.si,
 041/ 866 764

IZVRŠNI ODBOR

Matej Černetič

Marljivi jastreb – poverjenik za odnose z javnostmi skavt od 1991; do zdaj voditelj noviciata, klanovodja, član tropa PP, priprava projektov (Preživi), sodeloval pri priročniku Bodi pripravljen, vodenje tabornih šol, poverjenik za trajne in začasne naloge, trop za promocijo, tiskovno predstavništvo

Najboljši skavtski dogodek: še v četi, ko smo z vodom med močnim nalivom, ponoči, navdušeni postavljali jambor, v lškem Vintgarju na jasi ob reki

Najljubša hrana, pijača: štruklji (s skuto in orehi), kebab; doma narejen ledeni čaj iz zelene vanilije
matej.cernetic@skavt.net,
 041/ 750 488

Janez Cigler

Pojoči gams – poverjenik za mednarodne odnose skavt od 1997; do zdaj klanovodja, četovodja, stegovodja, voditelj TZV-ja

Najboljši skavtski dogodek: Vihar upanja

Najljubša hrana, pijača: zrezki v omaki inkruhovi cmoki, kokta
janez.cigler@skavt.net,
 031/ 581 885

Korana Kovačević

Spretna veeverica – poverjenica za mednarodne odnose

skavtinja od 1992; do zdaj četovodja, voditeljica noviciata, poverjenica za mednarodne odnose, vodenje mednarodnih odprav

Najboljši skavtski dogodek: moot na Švedskem (svetovno srečanje PP), zasneženo zimovanje

Najljubša hrana, pijača: pašta na 1001 način, sok iz 2 pomaranč ob osmih zjutraj
korana.kovacevic@skavt.net,
 031/ 624 303

Ruth Martinčič

Radovedna vidra – poverjenica za začasne naloge, za pravno področje skavtinja od 1992; klanovodja, državna voditeljica veje PP

Najboljši skavtski dogodek: Vihar upanja, vsak PP tabor

Najljubša hrana, pijača: sladoled, jagodni gosti sok
ruth.martincic@skavt.net,
 040/ 465 199

Peter Železnik

Hitri medved – poverjenik za gospodarstvo skavt od 1995; do zdaj klanovodja, vodja tropa za

okoljsko vzgojo, sodeloval pri Bumu prijateljstva, Briga me, trop PP

Najboljši skavtski dogodek: sprejem v klan

Najljubša hrana, pijača: hrana z žara, čaji vseh vrst
peter.zeleznik@skavt.net,
 041/ 368 648

NADZORNI ODBOR

Danilo Kozoderc

Ustrežljivi delfin skavt od 1993; do zdaj klanovodja, stegovodja, priprava Viharja upanja, državni voditelj veje PP, trop za pripravo vzgojnega namena, vodja tropa Briga me, načelnik ZSKSS, voditelj tabornih šol

Najboljši skavtski dogodek: Briga me

Najljubša hrana, pijača: morske jedi, sok iz sveže stisnejenih grenivk
danilo.kozoderc@skavt.net,
040/ 395 951

Tomaž Ovsenik

Prijateljski orel skavt od 1993; do zdaj klanovodja, Bagira, voditelj projektov, noviciata, tabornih šol, stegovodja

Najboljši skavtski dogodek: obluba, potovalni tabori, Vihar upanja, poletja s finskimi skavti

Najljubša hrana, pijača: ajdovi štruklji, dobro vino (traminec, portovec)
tomaz.ovsenik@skavt.net,
041/ 246 546

Jošt Jeseničnik

Igrivi bizon skavt od 1993; do zdaj klanovodja, pravni trop

Najboljši skavtski do-

godek: potep v nacionalnem parku na Portugalskem, TŠ Metoda PP

Najljubša hrana, pijača: dobro pečena hrana, ravno prav sladka pijača, ki osveži

jost.jesenicnik@skavt.net,
031/ 750 108

Petra Černetič

Iskrena vidra skavtinja od 1993; do zdaj voditeljica noviciata, klanovodja, članica tropa

PP, trop za promocijo, tehnična na taborni šoli, priprava projekta Preživi

Najboljši skavtski dogodek: potovalni tabor klana s kolesi po Črni Gori

Najljubša hrana, pijača: siri vseh vrst, gyros ali kebab s tzatzikijem; črni in zeleni čaji z mlekom
petra.cernetic@gmail.com,
031/ 611 421

Janez Trček

Marljivi vran skavt od 1993; Akela, stegovodja, vodenje Jakca Najboljši skavtski dogo-

dek: ko smo se prevrnili s čolnom in se je utopil tudi moj GSM – potem je bil ljubi mir cel tabor

Najljubša hrana, pijača: domači štruklji, domač jabolčnik ali mošt
janez.trcek@skavt.net,
041/ 901 043

Matjaž Kocjančič

Vztrajni galeb skavt od 1990; do zdaj klanovodja, četovodja, stegovodja, voditelj ta-

bornih šol, sodeloval v tropu za usposabljanje voditeljev

Najboljši skavtski dogodek: prvi tabor
Najljubša hrana, pijača: pašta s tuno, pivo
matjaz.kocjancic@skavt.net,
031/ 342 490

ČASTNO RAZSODIŠČE

BALDIJEV LOV

Uokoljenje s pomočjo džungle ponuja domišljjsko pustolovščino, ki omogoča, da volčiči skozi igro doživijo pristen stik za naravo, odkrijejo naravne lepote ter zakonitosti. Liki, ki nastopajo v pripovedi, na podlagi katere zgradimo uokoljenje, volčičem ponudijo vrednote, za katere se sami odločijo in se navdušijo zanje.

No, pa se odpravimo na Baldijev lov. Uvodna pripoved je lahko malce predelan prizor iz zgodbe Kako so spustili džunglo v vas (Kdv 39):

»Spominjali se boste, da je Mavgli prišel v krdelo, ker je Širkan pregnal njegove starše. Čeprav je njegove sledi zmedel Tabaki, Širkan in ostale džungelske živali, ga je nekega dne poskusil najti edini vaščan, ki si je upal v džunglo, ker je imel

staro pokajočo palico in je za vaščane lovil džungelske živali.

Baldijo, tako se je imenoval lovec, se je usedel, kašljal in godrnjal, stopal je na razne strani v džunglo, da bi spet našel sled, in ves ta čas bi bil lahko zagnal kamen čez nas, ki smo ga opazovali. Zavohali smo ga, še preden je prestopil rob džungle, ker je v ustih imel zvitek iz neke čudne trave, ki si ga je prižgal, da si ga

zavohal že milje daleč. Pri hoji ni pazil na veje, ki so pokale pod njegovimi koraki in naznanjale njegov prihod ...

Odločili smo se, da človeku ne storimo nič hudega, toda bil sem mnenja, da mu moramo pokazati, da mora tudi on spoštovati džungelsko postavo, če se že sprehaja po džungli in dela tak hrup.« Pripoved prekine prihod Bagire, ki pove, da je imel slab lov, ker mu je srnjačka,

ki ga je zalezoval, prestrašil nenavaden hrup in smrad. Vpraša volčiče, če vedo, kaj bi lahko bilo krivo: »Greste z mano? Ga gremo pogledat?«

Krdelo se odpravi v bližnji gozd, ker zganja hrup lovec Baldijo, volčiči ga obkrožijo in poslušajo njegov monolog. Vsakič, ko pove kakšen »človeški nesmisel«, da Akela dogovorjeno znamenje (npr. zarenči) in celo krdelo se zbere na dogovorjenem mestu, kjer se posvetuje. Ob vsakem nesmislu volčiči naredijo eno nalogo in tako človeku pokažejo, kje se moti. Volčiči so opremljeni z repi in če Baldijo med opravljanjem naloge koga »zasači«, volčiču vzame rep. Če volčiči uspešno opravijo nalogo, jim Baldijo na preverbi vrne repe.

Nesmisli in naloge:

1. Mušnice je potrebno brcati, ker s tem

rešiš življenje ljudem, ki ne vedo, da so strupene.

Naloga: Volčiči v podrasti najdejo mušnice (lesene figurice) in jih obložijo z kamni ter tako preprečijo, da bi jih Baldijo potacal.

2. V gozdu je živ dolgčas, ker tam ni toliko lepih stvari kot v vasi.

Naloga: Vsaka gruča najde zbirko predmetov v gozdu: najbolj mehkega, najlepše pobarvanega, najbolj okroglega, najbolj glasnega ...

3. V gozdu je vsak, ki zboli, obsojen na smrt, ker v gozdu ni zdravnikov.

Naloga: Vsaka gruča poišče eno zdravilno rastlino (če je potrebno, jim pomaga Kaja). Bolezen narišejo na skorjo (karton) in priložijo zdravilo.

4. V gozdu lahko brez škode zakuriš.

Naloga: Baldijo v primerni medsebojni

razdalji postavi toliko ognjišč, kolikor je gruč. Volčiči jih poderejo. (Težja različica: volčiči podirajo ognjišča s češarki.)

5. Gozd so zgolj drevesa.

Naloga: Vsaka gruča oblikuje živ kip – prebivalca gozda, ki ni drevo.

Naloge prilagodimo predznanju volčičev in seveda gozdu, ki ga obiščemo. Velika igra se konča s preverbo, na kateri tudi Baldijo, ko vidi rezultate opravljenih nalog, odkrije svoj napačen pogled na gozd.

Volčiči v džungli odkrivajo dva velika svetova: svet narave in svet ljudi ter sebe v odnosu do teh dveh svetov ter do Stvarnika. Če jih naučimo raziskovati in biti v stiku s tema dvema svetovoma, bodo skavtstvo sprejeli za svoj življenjski slog.

Bogdan Magajna, Brihtni lubadar, Sežana 1

DAN ZEMLJE IN TI

Dragi bralec, bralka Skavtiča, Dan Zemlje (22. 4.) se približuje s svetlobno hitrostjo in spet je tukaj priložnost zate, da storiš nekaj dobrega za okolje. Trop za okoljsko vzgojo bo, kot že nekaj let zapored, pripravil obilico dejavnosti in natečajev, pri katerih lahko sodeluješ in si ponekod tudi prislužiš privlačno nagrado. Rdeča nit vseh teh aktivnosti bo gozd.

FOTO LOV – »GOZD ŽIVI!«:

Na najmanj štirih fotografijah, ki naj bodo posnete bodisi v različnih urah dneva, bodisi v različnih vremenskih pogojih, letnih časih – ali pa v kombinacijah naštetih pogojev – prikaži, kako se spreminja določen kotic v gozdu. Ta kotic mora biti fiksen, kar pomeni, da morajo biti vse fotografije posnete z istega mesta. Dovoljene so tudi nočne slike. Oddaj kratko (in seveda zanimivo) poročilo o tvojem delu, ki mu nikar ne pozabi priložiti tudi fotografij, ki si jih posnel. Vse tiste, ki ste spretni z urejanjem spletnih strani, pa opogumljamo, da naredite stran, na kateri boste predstavili svoj kotic gozda s sliko in besedo. Strani bomo potem povezali v spletni krog in nam bodo v veliko pomoč pri pomočiji največje slovenske naravne dobrine – gozda.

FOTO NATEČAJ – »LJUDJE IN GOZD«:

Prispevaj najmanj eno barvno (!) fotografijo, na kateri je viden odnos človeka do gozda.

LASTEN PROJEKT:

Znotraj vašega stega izpeljite poljuben okoljevarstveni projekt. Zaželjena tema je gozd, ne bomo pa vas topli, če si izberete tudi kaj drugega. V zameno za vaš trud bomo za vse sodelujoče pripravili našitke s simbolom projekta Dan Zemlje (lisičko, ki objema našo Slovenijo).

Pri ocenjevanju projektov "Gozd živi" in "Ljudje in gozd" bodo članom tropa pomagali tudi zunanji strokovnjaki. Prvih pet najboljših izdelkov vsakega projekta posebej (se pravi skupaj deset) bo nagrajenih s privlačnimi nagradami. Oblika slik ni bistvena, čeprav so s strani obdelave najbolj ugodne digitalne fotografije. Sprejemamo pa tudi diase, negative ipd.

Rok za oddajo vseh zgoraj naštetih projektov oz. izdelkov je 30. april. Z vprašanji se obrni na naslov polona.savnik@skavt.net ali na peter.zeleznik@skavt.net.

15. in 16. aprila se lahko udeležiš se-

minarja na temo "Gozd živi", ki bo potekal v okolici Lipoglava pri Ljubljani. Vabljeni ste vsi, ki vas zanima narava in pa okoljska problematika, si želite razširiti svoje okoljevarstveno obzorje, gojite zanimanje za rastline in živali, ali pa ste samo željni druženja s podobno mislečimi. Svoje znanje o naravi nam bodo podali številni strokovnjaki. Za hrano in prenočišče bomo skavtom zaračunali 1000 SIT, neskavtom pa 1500 SIT. Za informacije pišite na elektronski naslov: peter.zeleznik@skavt.net.

22. aprila je Dan Zemlje. Trop za okoljsko vzgojo bo poskušal opozoriti širšo javnost na problematiko gozda ter predstavil naš dosedanji trud v zvezi z varovanjem okolja. Ob tem dnevu se tudi ti spomni na naravo, ki nam daje hrano in zavetje, ter naredi vsaj eno dobro delo, ki bo pripomoglo k čistejšemu in bolj urejenemu okolju.

Za Trop za okoljsko vzgojo
Janja Govekar, Vesela Iisica, Idrinja 1

NOVOSTI IZ SVETOVNIH LOGOV

SVETOVNI DAN SPOMINA 2005

Rdeča nit letošnjega Svetovnega dneva spomina 2005, Hrana. Namen je bil opozoriti skavtinje in skavte na več kot milijardo ljudi po svetu, ki v svoji revščini nimajo dovolj hrane za vsakodnevno preživetje. V bogatih delih sveta je hrane občutno preveč; je pa še veliko regij, kjer jo primanjkuje. Namen akcije je bil pomagati revnim in opozoriti bogatejše države na pomen zdrave prehrane za ohranjanje zdravja mladih. Poudarek je bil na kakovosti in načinu prehranjevanja mladih danes.

Po vsem svetu je bilo izvedenih veliko tako izobraževalnih akcij kot tistih, kjer se je zbiralo sredstava in hrano za revne. Tako lahko ugotovimo, da je hrana globalni problem. Eni je imajo premalo, drugi jo spet imamo preveč.

Cilj akcije je bil zbrati 250.000 funtov, kar je veliko denarja. Z napori vseh organizacij je WAGGGS-u to tudi uspelo. Zbran denar bo namenjen razvoju skavtskega gibanja v nerazvitih območjih (predvsem države, ki se trudijo postati polnopravne članice WAGGGS-a), za usposabljanja s poudarkom razvoja vodstvenih spo-

sobnosti mladih, različni mirovni in drugi projekti. Nekaj denarja je namenjenega tudi razvoju informacijskih sistemov in izboljšanju komunikacije med organizacijami, tako da so vse skavtinje in skavti seznanjeni, kaj se dogaja z njihovimi brati in sestrami po svetu. (Veliko organizacij v Afriki bo tako dobilo računalnike in internetno povezavo, bravo!)

Za vse tiste, ki vam letos še ni uspelo organizirati kakšne dobrodelne akcije ob Svetovnem dnevu spomina, ne odnehajte. Še vedno je čas, saj akcija traja do konca aprila. Še vedno s svojimi skavtinjami in skavti lahko izvedete akcijo in zberete nujno potrebna sredstva.

Hrana in nacionalne jedi so pogostokrat identifikacijski element neke skavtske organizacije. Zakaj se ne bi zbrali in skupaj sestavili seznam vseh jedi, za katere mislite, da lahko predstavljajo Slovenijo v tujini. Sestavite jedilnik, pripravite jedi, povabite starše in prijatelje (recimo na obljube) in zbirajte prostovoljne prispevke za ponujene jedi. Tako boste zbrali nekaj denarja za svoj klan, vod, krdelo. Del vsote lahko podarite WAGGGS-ove mu skladu Svetovnega dneva spomina.

Več o akciji si lahko preberete na www.waggsworld.org in dober tek.

Kar najbolje bodite pripravljeni služiti!

SKAVTINJE V AKCiji SLUŽENJA

Kriza v Sudanu - Darfurju – zahodna provinca Sudana, kjer traja že več kot desetletje, je pustila za seboj več kot 2 milijona ljudi, ki so odvisni od tuje pomoči. V preteklih mesecih je ponovno prišlo do hude krize. Sudanske skavtinje so skupaj za drugimi nevladnimi organizacijami bile prve, ki so priskočile na pomoč. Pomagale so postavljati zasilna prebivališča in deliti humanitarno pomoč med begunce. V zasilnih kampih nenehno pomagajo tudi pri rekreacijskih in izobraževalnih

programih otrok, vojnih beguncev.

Nove noge v Maleziji - 60 ljudi bo dobilo nove noge, za to so pa zaslužne malezijske skavtinje iz Penanga. Že nekaj časa zbirajo odpadne izdelke iz aluminija, ki se pretopljeni oblikujejo v nove umetne ude. V preteklem mesecu so zbrale več kot 30 kilogramov aluminija, kar zadostuje za 60 novih nog. Fundacija je s pomočjo skavtinj zbrala sredstva in izdelela umetno nogo za slona, ki je naletel na podzemno mino in se tako ranil. Skavtinje zbirajo sredstva in pakete, ki jih pošiljajo v različne dele sveta, kjer je njihova pomoč potrebna.

Te skavtinje naj nam bodo s svojimi navzven majhnimi deli v zgled. Vem, da pri nas nimamo slonov, vendar lahko malo pogledamo okrog sebe in naredimo kakšno dobro delo za ljudi, ki nas pričakujejo in potrebujejo.

WAGGGS IN WOSM – PARTNERSTVA

Udeleženci iz 16 organizacij so se zbrali v Švici, da bi raziskali možnosti in značilnosti partnerstev med organizacijami WAGGGS-a in WOSM-a.

Vsi udeleženci so se strinjali v težnji po intenzivnejšem sodelovanju in organiziranju tesnejših partnerskih projektov med organizacijama, ter uporabi le-teh za doseganje miru in medkulturno učenje.

Iz tega izhaja predlog, o katerem se bo glasovalo na obeh svetovnih konferencah (WAGGGS in WOSM), da bi bila Švica kandidatka za svetovni konferenci leta 2011. Namen je, da bi svetovni konferenci obeh organizacij potekali v eni državi ob istem času. Do sedaj to ni bilo tako in ta predlog predstavlja velik napredek v medsebojnem sodelovanju organizacij.

Počakali bomo do jeseni, ko bo znana končna odločitev.

MEDO

Pozdravček vsem!

Sonce sveti močneje in močneje, pomlad se prebuja. Povsem nepričakovano se je prebudil tudi skavtski škratek, ki se je v prejšnji številki Skavtiča prav grdo poigral s predstavitvijo stega Cerknica 1. Sklenil je, da se bo poboljšal, zato je napisal opravičilo ©. Kako se je Cerknica predstavila tokrat, si preberite spodaj. Pa se droben namig- v naslednji številki se nam bodo predstavile skavtinje in skavti iz Domžal!

Prijetno branje ter obilo pomladnih užžitkov,

Katja Brečko, Sladka veeverica, Celje 1

P.S. Pa ne pozabite: napišite članek o svojem stegu in ga pošljite na katja.brecko@skavt.net!

PREDSTAVITEV STEGA CERKNICA 1

Cerknica ... 45 km oddaljena od Ljubljane, srce dežele Notranjske, ponaša se z edinstvenim presihajočim jezerom. Na eni strani Cerkniškega polja je čarovniška gora Slivnica, na drugem Javornik. Cerknica pa nima samo lepe narave in veliko značilnosti, pač pa tudi 119 skavtov in skavtinj, ki se radi potikamo po njej. Aja, čeprav imamo vse te stvari, pa smučišča ŽAL nimamo.

Leta 1991 smo ustanovili skavtsko skupino in na začetku spadali pod Loško Dolino 1, nato pa smo se odpravili po svoji poti.

Naš prvi tabor se je odvijal na Koprivniku leta 1993, kjer smo spoznavali skavtsko življenje in to znanje uporabili na našem prvem »zunanjem« taboru, ko smo odšli skupaj z Loško Dolino 1 v Zgornjo Besnico, kjer smo postavili čisto pravi tabor. Kmalu za tem je nastala četa Utopljena riba, ki danes šteje 65 izvidnikov in vodnic, volčiči (28 volčičev in volkuljic) in pa letos na novo postavljen klan Tjnstan krampjr, v katerem se sprehaja 10 popotnikov in popotnic. Na zadnjem srečanju SKVO-ja, ki šteje 8 voditeljev in 2 duhovna asistenta, pa smo izglasovali tudi ime stega. Tako nas boste sedaj prepoznali pod imenom steg Presihajočega jezera.

Aktivirali pa smo tudi tehnični SKVO (9 skavtov bivšega klana), ki bo skrbel za finance, seznanitev javnosti o našem delu in za druga praktična dela.

Letošnja tematika, ki nas spremlja, pa je »A s upaš ...?«. Tako imamo čez celo leto tudi različne preizkušnje, da utrdimo našega skavtskega duha. S tem geslom pa želimo povedati, da je lepo biti skavt/skavtinja in si prizadevamo, da bi našim in drugim skavtom pokazali, da je živeti pravo skavtstvo težko, da pa se vendar splača.

A s upate z nami stopiti na to preizkušnjo in živeti skavtskega duha vedno, tudi ko nimamo na sebi kroja in rutice ...?

Tjaša Knap, Prebrisana lisica, Cerknica 1

Drage skavtinje in skavti! Miklavž nam je prinesel sladkarije, sadje, nogavice in verjetno tudi kakšno šibo za porodne zadnje plati. Vsaj jaz sem jo dobil ☺. Vendar je dobri sveti Miklavž prinesel vsemu slovenskemu katoliškemu občestvu tudi novega nadškofa. Preberite, kaj meni g. Uran o nas in naši skavtski organizaciji in o njegovih srečanjih s skavti ter kaj nam sporoča in želi.

Luka Novak, Pozorni ris, Ljubljana 2

INTERVJU Z ALOJZOM URANOM

Bodi vedno pripravljen, da delaš in hodiš naprej, kot da bi živel večno tu na Zemlji, zaupaj pa tako, kot da bi bilo potrebno umreti ta trenutek.

Verjetno ste vprašanje, kako se počutite v novi vlogi oz. kaj ste pomislili, ko ste postali nadškof, že dostikrat slišali?

Predvsem, da se začne intenzivno življenjsko obdobje, da sprejemam veliko odgovornost, kar pomeni veliko izpostavljenost v dobrem in slabem. Že pri umestitvi sem dejal, da je to velik dar, ki mi ga Bog naklanja, zaupanje in priznanje za vse dosedanje delo in prizadevanje, po drugi strani pa tudi velik križ, ker s tem sprejemam odgovornost za toliko sobratov duhovnikov, redovnikov, redovnic, vernikov in kot metropolit tudi odgovornost za Cerkev na Slovenskem.

Danes skavtinj in skavtov ni malo, zanima nas, kaj si mislite o nas in sami ideji skavtstva.

Mislím, da je to zelo pozitivna in dobra stvar v Cerkvi. Gre za oblikovanje človeka, njegovega odnosa do sočloveka, narave, okolja in družbe. Kot katoliški skavti morate vse druge odnose oblikovati po odnosu do Boga, od katerega prejemo vse dobro in nas je postavil v določeno okolje. Moram reči, da sem bil zelo vesel, ko se je ta možnost odprla ob naši osamosvojitvi. Spremljal sem prve začetke, še posebej v Dravljah, v Ljubljani in sem vedel za marsikatero prireditel, kjer ni bilo veliko sodelavcev, skavti

pa so bili vedno na voljo in v pomoč. Potem sem se udeležil nekaterih srečanj, tudi tabora popotnikov in volčičev, ki je bil pred nekaj leti v Litiji. Tudi danes se srečujem s skavti, posebno z odraslimi, med katerimi imam kar nekaj prijateljev. Mislím, da je zelo pomembno, da katoliški skavti, kljub nasprotovanjem in različnim težavam, ki jih lahko imate zaradi tega (katoliške vere, op. p.), ohranite utemeljitev v evangelijskem poslanstvu.

Kakšni so Vaši stiki s skavti danes?

Sedaj se srečujem bolj ob različnih priložnostih, kot je na primer Betlehemska luč in srečanja za verske skupnosti. Ne vem toliko, kako se delo odvija znotraj župnij in v medžupnijskem poslanstvu, vendar menim, da je potrebno, da skavti skrbite za teritorialno povezanostjo z domačo župnijo, duhovnikom, hkrati pa ohranite možnost, da se srečujete na širši ravni, kjer imata duh in družabnost, ki ju skavtstvo prinaša, širši značaj.

Prej ste omenjali tabore. Kako se Vam je vse skupaj zdelo?

Predvsem da se, kar je za Slovence že na splošno znano, znajdete. Skavti imate pravilo, da se morate znajti v vsaki situaciji in da si pomagata. Iz te pripravljenosti posameznikov in želje po pomoči nastajajo lepe stvari. Enkrat sem bil na nekem taboru na Rakitni, kjer je bilo tako blato, da sem skoraj jaz obtičal v njem, in vendar je bila tam dobra volja in potrditev, da skavta ne sme nič presenetiti.

Naše geslo se glasi Bodi pripravljen!

No, to je tudi lepo krščansko geslo, ker je dejansko zrelo krščansko gledanje na življenje popolno zaupanje v Boga, kajti vse prihaja od Njega. Bodi vedno pripravljen, da delaš in hodiš naprej, kot da bi živel večno tu na Zemlji, zaupaj pa tako, kot da bi bilo potrebno umreti ta trenutek.

Ste kdaj morda bili skavt in ali ste si želeli to postati?

Takrat so bili taborniki in kolikor vem, so se v taborniške vrste vključevali bolj mestni otroci. Mi kmečki pa smo imeli kar doma taborništvo. Je bilo dovolj dela doma in tam si se dovolj razgibal. In če si bil vključen še v kakšni župnijski skupini, so bili tudi izleti v hribe, hoja v naravo in smučanje. Vedel sem, da poleg tabornikov obstajajo tudi skavti. Srečal sem se že s tržaškimi skavti in morda še kje. Ne spomnim se, da bi se pridružil tabornikom, nisem imel interesa. Sedaj pa je tako ali tako prepozno, da bi se pri teh letih pridružil skavtskim vrstam.

Omenjali ste Lučko miru. Kakšna se Vam zdi ta akcija in kaj Vam pomeni Lučka?

To je vsekakor lepo in koristno dejanje, posebno za kristjane, ker iz Betlehema prihaja Luč vsega stvarstva. Zato je ta pobuda, da se ta svetloba razširi po našem prostoru vsako leto za božič in novo leto, zelo pomembna. Ta lučka po eni strani prinaša svetlobo v temine tega življenja, po drugi strani pa tudi povezuje ljudi med seboj. Tisto krščansko geslo, ki ga že pri krstu sprejmemo: "Tako naj sveti vaša luč pred ljudmi, da bodo videli vaša dobra dela in slavili vašega Boga v nebesih", se ob tej lučki na poseben način uresniči. Luči ne sprejemamo zase, ampak zato, da jo dajemo naprej. Letos sem videl veliko lučk po oknih in to je znamenje, da vsi hrepenimo po miru, po tej Svetlobi, ki odrešuje.

Kaj bi sporočili skavtinjam in skavtom po Sloveniji?

Vsekakor se vam zahvaljujem za vse vaše delo, verjetno je vsakdo izmed vas sam hvaležen za te možnosti. Ni samo napor, ampak je tudi nekaj lepega, prijetnega v tem druženju. Želim vam, da bi imeli čim več novih članov, da bi se dobro vključili v skavtske vrste in da bi tako v slovenski prostor prinesli luč in upanje, še posebej mladim. Na koncu blagoslavljam vse skavtinje in skavte na vseh stopnjah skavtske poti.

Pripravil: Luka Novak, Pozorni ris, Ljubljana 2

B. P! Vsi poznate ZSKSS, o katerem vam bom nekaj napisala, mene pa najbrž večina še ne pozna. Sem na novo pridružena uredništvu Skavtiča, ker bi se rada preizkusila tudi na tem področju in s tem naredila tudi nekaj koristnega za skavte. Tokrat si lahko preberete o zgodovini in nastanku ZSKSS, o prireditvi, ki se je odvijala ob 15. obletnici ZSKSS, pa tudi besede bivšega načelnika in načelnice. Izkoristite dan in uživajte. Srečno pot!

Tjaša Knap, Prebrisana lisica, Cerknica 1

15 - LETNICA ZSKSS

OH, TA ZGODOVINA ...

V Sloveniji se je skavtstvo začelo leta 1922, pod okriljem Jugoslovanskega saveza, ki je bil ustanovljen že leta 1911. Hotelo je povabiti dečke na nedeljske izlete v naravo, iz zadušljivih mest, ki so se potila v težkih oblakih smoga iz velikih opečnatih tovarn. Skavtska organizacija je prenehala delovati po koncu druge svetovne vojne, skavtsko gibanje pa je delovalo tudi v begunskih taboriščih. Po vojni je nastala taborniška organizacija. Skavtstvo se je v Sloveniji s pomočjo goriških skavtov začelo prebujati v letih 1984 do 1988, ko je nastal vod Divjega goloba, katerega je ustanovil Peter Lovšin, ki je leta 1986 v Italiji naredil skavtsko obljubo. 31. marca 1990 je bilo ustanovljeno Združenje slovenskih katoliških skavtinj in skavtov, istega leta pa je potekal tudi prvi tabor v Žirovnici. Že pred tem so bili s pomočjo članov SZSO-ja (Slovenska zamejska skavtska organizacija) navezani stiki z AGESCI (Združenje italijanskih katoliških skavtinj in skavtov) in preko njih spoznali WAGGS in WOSM (Svetovna organizacija skavtskega gibanja). AGESCI je veliko sodeloval pri razvoju ZSKSS, usposabljanju voditeljev, izmenjavi med mladimi in mednarodnimi odnosi.

Danes ima ZSKSS več kot 4000 članov v 54-ih skavtskih stegih in skupinah in je od julija 1999 polnopravni član WAGGS-a.

MISEL BIVŠEGA NAČELNIKA, DANILO KOZODERCA ...

»Skupaj sva« že morda 15 let, a prva tri leta sem kvečjemu slišal za skavte in jih poznal tako slabo, da ni bilo ne simpatij in ne antipatij. V nekem trenutku pa me je

prijatelj leta 1993 vzpodbudil, da bi midva naredila kaj skavtstva v našem kraju. Odpor do dejavnosti v naravi se je mešal z izzivom. Zmagal je izziv, ki je bi vse večji in rasla je tudi simpatija. Rasel sem v organizaciji in organizacija je rasla od nič pa do ene največjih mladinskih vzgojnih organizacij v Sloveniji. Ponosen sem na silno število opravljenih prostovoljnih ur naših voditeljev in PP, ki omogočajo, da iz jokavega volčiča in volkuljice zraste prava ponosna mladenka in mladenič, ponosen na strateški načrt in vizijo, ki nas usmerjata, na vse taborne šole, na več kot 150 poletnih taborov, na knjige in CD-je, ki jih izdajamo, na skavtski koledar. To vse je nastalo in se razvilo v teh 15 letih. V teh treh letih sem se kot načelnik počutil odlično: bilo je veliko dela, ogromno učenja, pestrost izzivov in veliko rezultatov. Hvaležen sem za to izkušnjo, ki mi je dala več kot dve fakulteti in več kot 10 let druge redne službe.

Na poti proti četrtoletju želim vsem potnikom v našem skavtskem vlaku prijetno potovanje in pogumno usmerjanje vlaka.

IN BIVŠE NAČELNICE MILENE PAČNIK ...

Ko gledam nazaj, vidim ZSKSS od svojih začetkov kot velik dar za slovenski prostor in privilegij za tiste, ki so bili in smo njegovi člani. Od majhne skupinice optimističnih fantov in deklet v Ljubljani do projekta »Hodimo skupaj«, ki je sejal skavtstvo in navdušenje po Sloveniji, in nenazadnje do 76 enot danes; vse to doživljam kot velik blagoslov za posameznika in Slovenijo.

V mojem skavtskem življenju sem se srečala z ogromno dogodki. Iz vsakega sem se lahko naučila veliko novega in

spoznala veliko novih ljudi. Rada imam skavtstvo, rada imam mlade in voditelje. Verjamem v kvaliteto vzgojne ponudbe, timsko delo, dopolnjujoče vodenje fantovskega in dekliškega lika in v ponujene vrednote. Da sem bila načelnica naše organizacije 6 let, se moram najprej zahvaliti VAM – voditelji in voditeljici ZSKSS. Dali ste mi veliko priložnost osebne rasti na večjih področjih: družbenem, pedagoškem, mednarodnem, v odnosu do Boga, bližnjega in same sebe. Hvala za zaupanje in to, da smo smeli zelo aktivno hoditi skupaj.

Sadovi skavtstva so: »skavtske družine«; duhovni poklici: duhovniki, redovniki, redovnice, misijonarji, ki so izšli iz naših vrst; pedagoški poklici, aktivni, plemeniti, preprosti, strokovni, odgovorni ljudje tam, kamor nas življenje postavlja!

Naj nam novi izzivi ne bodo v spotiko, ampak v rast: da bi ohranili kvaliteto odnosa do sebe, bližnjega in Boga; da bi cenili domovino in spoštovali drugačnost; se trudili za plemenitost, prijateljstvo, spoštovanje, varčnost in čistost; da bi zmogli v težavah vzdržati, zaupati, prositi za pomoč ter si zažvižgati! In ... NAJ NAM BOG PRI TEM POMAGA!

2. APRIL: PRIREDITEV OB 15 - LETNICI ZSKSS...

Takoj po regijskem srečanju Ljubljanske regije za vejo PP na Vrhniki, smo se z razglednega stolpa, kamor smo se voditelji in naši popotniki in popotnice sprehodili, odpravili nazaj v mesto, v center Vrhnike, v Cankarjev dom, kjer je potekala prireditev, ki sta jo skrbno in zanimivo pripravila stega Maribor1 in Maribor 2. pokazali so nam,

kaj vse se je po svetu dogajalo v teh 15ih letih in tudi kaj smo skavti v tem obdobju dosegli. Preko slike in igre so nam Štajerci pokazali kaj je skavtstvo. Skavtstvo je ...igra, pesem, ljubezen, pogum....norost, narava, garanje...veselje, vera, molitev... in še veliko, veliko stvari, ki lahko opišejo naše delo in življenje. Pogledali smo si tudi skavtske poroke v tem času in omenili tiste skavte in skavtinje, ki že uživajo večni mir pri Gospodu.

Kaj pomeni enačba 15 let = 500let?! Da smo skavti v 15 letih naredili 500 let prostovoljnega dela. V enem letu napravi skavtski voditelj približno 50 dni prostovoljnega dela. Bili smo prisotni v nesrečah, ki so doletele naše brate in sestre po Sloveniji, odpravili smo se tudi v Bosno, kjer smo pripravili Bum prijateljstva – poletni tabor za žrtve pehotnih min.

Na sami prireditvi sta najprej spregovorila nekdanja načelnica in načelnik, potem pa še 3 gostje, ki so nas počastili s svojo prisotnostjo, msgr. Alojz Uran – ljubljanski nadškof in metropolit, začetnik skavtstva na slovenskem Peter Lovšin in predsednik državnega zbora in naš skavt France

Cukjati, ki nam je rekel: »Skavt se veseli polnosti življenja. Toda njemu v življenju ni nič sovražno. Sprejme ga in použije v vsej svoji polnosti. Torej tudi s fizičnim in psihičnim naporom, in ne le z žurom.«

Lepe spomine na skavte pa nam je zaupal tudi gospod nadškof: »Ko sem bil še župnik v Šentvidu sem se pogosto srečeval s skavti in tudi doživel prve rezultate njihovega prizadevanja. Namreč, če je bilo kdaj težko dobiti sodelavce ob neobičajnih urah, sem se obrnil na skavte in zagotovo sem dobil nekaj dobrih sodelavcev.«

Poleg govornikov so se proslave udeležili še vrhniški župan dr. marjan Rihtar, vrhniški župnik in dekan Blaž Gregorc, zastopniki Mladinskega ceha, Mladinskega sveta Slovenija, Nove generacije SLS, Mlade Slovenije in Zveze tabornikov Slovenije. Na koncu je spregovoril tudi novi načelnik Primož Ferjančič, ki je z velikim optimizmom zakoral v nadaljnih 15 let. Pa srečno pot vsem, ki bomo po njej hodili.

Zbrala: Tjaša Knap, Prebrisana lisica, Cerknica 1

SPONZORJI PRIREDITVE:

GORIČANE, TOVARNA PAPIRJA MEDVODE D.D.

POTOVALNA AGENCIJA PAV D.O.O.

POTOKAR D.O.O. LJUBLJANA

PRI ČRNEM ORLU VRHNIKA

NOVYTERM

NOVAK ANDREJ S.P.

ŽITO GORENJKA D.D.

TABORI.SKAVT.NET

SPLETNA BAZA HIŠ, TABORNIM PROSTOROV IN POTI POTOVALNIH TABOROV

Iščeš prostor za oblube?

- 130 hiš primernih za oblube, zimovanja ali izhode kar tako s krdelom, četo, klanom ali celim s...
- Vsi pomembni podatki, ki jih potrebujemo za brezskrbno organizacijo (30 različnih podatkov!).
- Fotografije hiš.
- Komentarji in ocene hiš s strani ljudi, ki so v njih že bili.
- Možnost vnašanja lastnih komentarjev in ocen.

Že razmišljaš o poletnem taborjenju krdela, čete ali potovalnem taboru klana?

- 60 tabornih prostorov.
- Opisi izvedenih poti potovalnih taborov po etapah z informacijami o možnostih prenočevanja, služenja, zanimivosti ob poti in ostalih nasvetov za uspešno izvedbo potovalnega tabora.

Kako ravnati z lastniki prostorov in domačini, da ne bo prišlo do težav in kako, če slučajno do njih pride?

Ali taborimo na zavarovanem območju in kaj lahko tam sploh počnemo?

Vse to na <http://tabori.skavt.net/>!

Če ste ravno iz obljub ali spomladanskega tabora povabljeni, da delite komentarje in ocene »vaše« hiše še z drugimi ali izpolnite anketo o hiši in vnesete na novo odkrito hišo v seznam.

Vse ankete sodelujejo v nagradnem žrebanju!

Dragi ljubitelji (na)smeha! Kdaj ste se nazadnje iz srca nakrohotali? Upam, da se boste tudi ali vsaj sedaj, v nasprotnem primeru pa vam pa toplo priporočam, da izrabite prvo in vsako naslednjo priložnost.

Maja Bertoneclj, Eko vidra, Domžale 1

SKAVTSKA NATANČNOST

Na poletnem taboru k voditeljem jezen prihiti sosedov kmet.

-Eden od vaših skavtov je vrgel kamen za menoj.

-Ali vas je zadel?

-Ne.

-Potem pa to sigurno ni bil naš skavt.

GRIPA

Dve ženi se pogovarjata.

-Moj mož je dobil gripo in umrl.

-Še sreča, da ni zbolel za kakšno hujšo boleznijo.

EDINA MOŽNOST

-Slišal sem, da si pokopal svojo cenjeno soprogo.

-Kaj sem pa hotel, če je pa revica umrla.

VEROUK

Pri uri verouka duhovnik poučuje učence o nastanku človeka. Omeni Adama in Evo in opiše njuno zgodbo.

Oglasi se Janezek in ugovarja: "Meni so pa doma rekli, da je človek nastal iz opice!"

Duhovnik pa reče: "No Janezek, danes ne bomo reševali vaših družinskih problemov ..."

ŽELJA

Gospa: "Dober dan, gospod župnik, prišla sem z zelo nenavadno željo..."

Župnik: "Bog daj, kar na dan z njo."

Gospa: "Poginil mi je pes, ki je bil zares moj prijatelj, zato bi vas prosila za mašo zadušnico zanj."

Župnik: "Zelo mi je žal, vendar za živali ne moremo imeti maš. Pojdite k Hare Krišni, morda vam bodo lahko ustregli."

Gospa: "Prav. Ali mislite, da je dovolj, če jim plačam 10.000 EUROV?"

Župnik: "Človek božji, zakaj pa niste takoj povedali, da je bil vaš pes katolik!"

NOGOMET V NEBESIH

Pride Jože iz Nebes pogledat, kaj se dogaja na zemlji in sreča prijatelja Franca.

Franco: "O Jože, kje si pa ti?"

Jože: "Ja, umrl sem in sem v nebesih."

Franco: "Ja, kaj pa tam počneš?"

Jože: "Kuham."

Franco: "Kako kuhaš? Saj nikoli v življenju nisi kuhal!?"

Jože: "Veš Franco, v Nebesih je vsakomur v naprej določeno, kaj bo tam počel."

Franco: "No, pa bi ti pogledal, kaj bom jaz tam počel?"

Jože: "Franc veš, da lahko!"

Čez čas se Jože vrne iz nebes na zemljo in obišče Franca, ter mu zaupa, da bo v nebesih nogometaš.

Franco: "Kako nogometaš? Saj nikoli v življenju nisem igral nogometa! Ali si prepričan, da si prav videl?"

Jože: "Popolnoma! V soboto imaš že prvo tekmo!?"

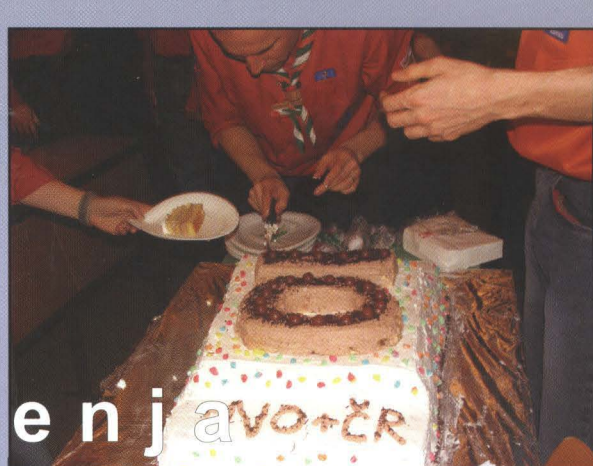

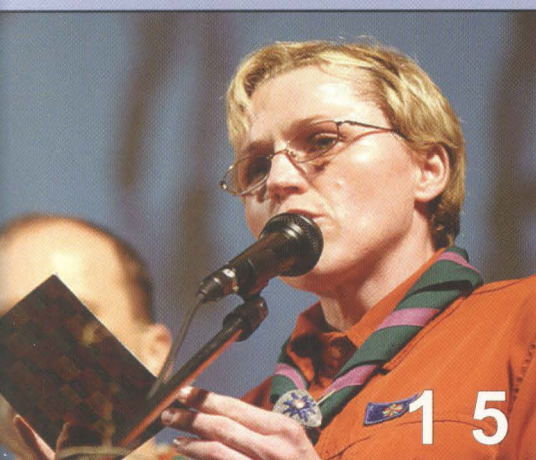
Glasovanje

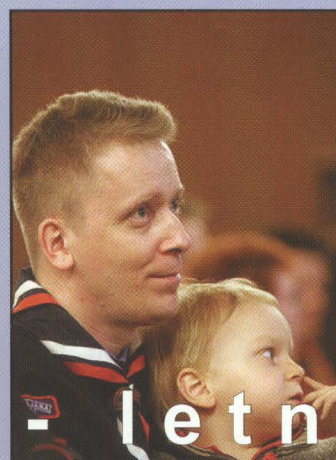
Ne morem se odločiti.

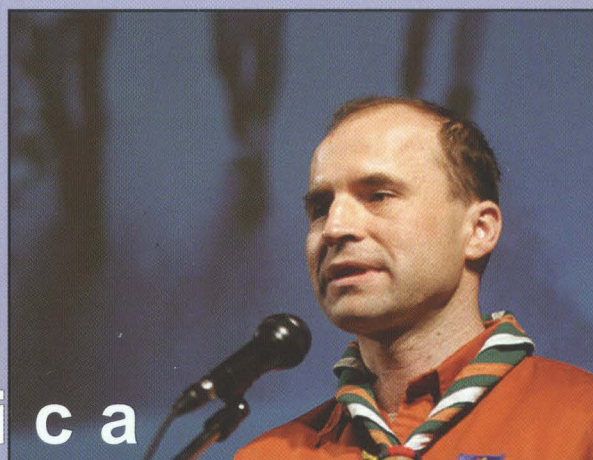
Zaslužena "malica"

Nagovor Milene Pačnik

Peter Lovšin - 15 let...

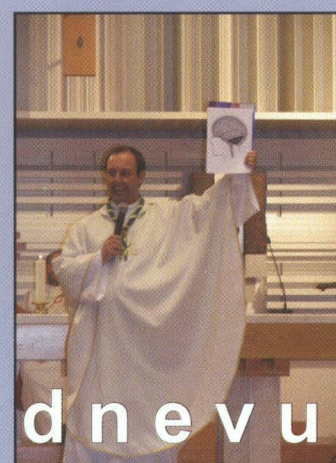

Nagovor Danila Kozoderca

maša ob

Zbralo se nas je lepo število

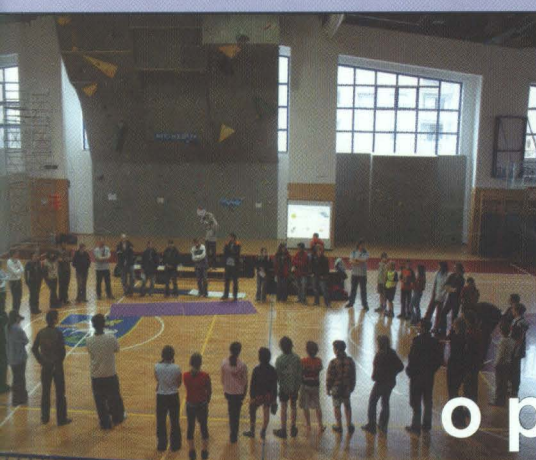
dnevu

Kaj imam v roki?

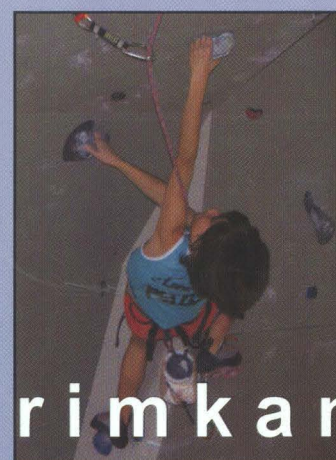

spomina

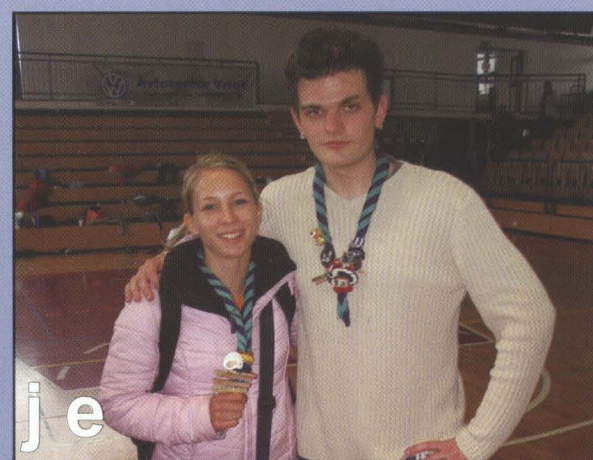
Druženje po maši

Najprej smo si ogledali sotekmovalce.

Najmlajši so presenečali.

Natalija Gros bi rada postala skavtinja.

“Papež ma vas rad”

PAPEŽEV NAGOVOR SKAVTOM:

“Skavtstvo je izbrana pot duhovne rasti in dragocena pot, ki omogoča celovito vzgojo človeka. Pomaga premagati skušnjava ravnodušnosti in sebičnosti, tako da se posameznik lahko odpre bližnjemu in družbi. Dejavno lahko pospešuje sprejemanje krščanskega poklica biti sol zemlje in luč sveta.”

(papež Janez Pavel II. ob 6. evropskem srečanju skavtinj in skavtov v Čenstohovi)

“Srečen sem, bodite tudi vi.”